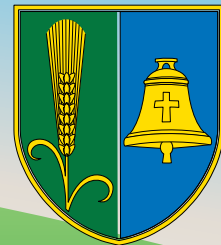

Naš kraj

Informativno glasilo občine Dobrepolje

▪ letnik 27, št. 2

▪ februar 2021

Slika zgoraj:

Februar je minil v znamenju ponovnega odpiranja vrtcev in šol, praznovanja kulturnega praznika ter pustnega odganjanja zime.

Slika levo:

Ob cestah v občini so še pred pomladnim cvetjem »vzbrsteli nasadi cvetja nevezgojenih«. Nočemo take narave!

Rigler
AVTOKLEPARSTVO
VULKANIZERSTVO

T: 01 7807 065
M: 041 990 868
KOMPOLJE 77
1312 DOBREPOLJE

POPRAVILO IN CENITEV VOZIL ZA VSE
SLOVENSKE ZAVAROVALNICE
BREZPLAČNO NADOMESTNO VOZILO

PRIPRAVA VOZILA NA TEHNIČNI PREGLED

POLNJENJE IN POPRAVILO KLIMATSKIH
NAPRAV

SERVIS VOZIL

VULKANIZERSTVO

POPRAVILO VOZIL NA RAVNALNI MIZI

IZPUŠNI SISTEMI

AVTODIAGNOSTIKA

AVTOVLEKA

**POGODBENI SERVIS ZA ZAVAROVALNICO
TRIGLAV IN TRIGLAV ASISTENCA**

triglav

Triglav Asistenca

MAS – PUGELJ

Posek in spravilo lesa

Prevoz lesa
z gozdarsko prikolico

Strojno cepljenje drv

041 755 688 (Ele)

031 726 687 (Primož)

Iščemo delavca za delo v mizarški delavnici.

Izobrazba: mizar (ni pa pogoj).

Dodatne informacije na telefon: 031 328 942

MESARSTVO
Adamič

Za vas in vaše brbončice poskrbimo v **Mesarstvu Adamič!**

Nudimo sveže in že pripravljeno meso
slovenskega porekla po UGODNIH CENAH.

Ker prisegamo na domačo umetnost priprave mesa,
je meso kvalitetno in odličnega okusa.

Z vami z veseljem delimo tudi nasvete za pripravo
mesa in **poskrbimo za dostavo.**

Pokličite **041 25 25 14** Janez

**FIZIOTERAPIJA
KRAJNC**

Ana Krajnc, fizioterapevtka
m: 040 332 712
e: info@fizioterapija-krajnc.si
www.fizioterapija-krajnc.si

Lokacija izvajanja:
Videm 33a, (Zavod Sv. Terezije)
1312 Videm - Dobrepolje

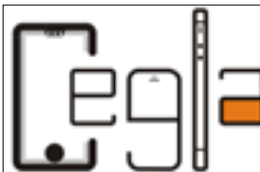

Partner TRIGLAV zdravje za
SPECIALIST:

Fizioterapijo na delovni nalog
(čakalna doba od 6t ednov do 9 mesecev)

Samoplačniške terapije za odpravo bolečin,
sanacijo poškodb ter boljše počutje za otroke
in odrasle:

- manualna terapija,
- Bownova terapija
- obravnava težav s čeljustnim sklepom
- biodinamična kraniosakralna terapija
- Tecar

servis

Predrag Andelič s.p.
Zdenska Vas 16
1312 Videm Dobrepolje
GSM: 070 433 328
E-naslov: ceglaservis@gmail.com
FB: ceglaservis

- popravilo vseh znamk mobilnih aparatov

- popravilo tabličnih računalnikov

- popravilo računalnikov

- popravilo igralnih konzol

- dodatna oprema za mobilne aparate

- brezplačno svetovanje in diagnostika

Spoštovani bralci Našega kraja.

Bojan Novak, urednik

Zdi se mi, da je en mesec od zadnje številke zelo hitro minil. Kljub temu da ima februar le nekaj dni manj kot drugi meseci, se zdi, da mine še posebej hitro. Kot da bi še nekaj dni nazaj praznovali naš kulturni praznik ... In že na vrata trka marec.

Veliko stvari se je spremenilo v tem kratkem času. Zdaj smo se že dobro navadili živeti z virusom in z epidemijo, ki jo je prinesel. Medtem ko je bilo v prejšnjih mesecih veliko zaostrovanj ukrepov proti širjenju virusa, smo sredi meseca doživeli tudi prvo večje sproščanje. Najpomembnejše je bilo seveda ponovno odprtje šol. Čeprav se je približno eno leto nazaj zdelo, da se bo šolanja na daljavo težko navaditi, pa je bilo zdaj marsikateremu učencu kar hudo, ko se je moral ponovno podati v prave učilnice. Upajmo, da nam bo uspelo epidemijo nadzirati tudi v naslednjih mesecih in večje zaostritve ne bodo več potrebne. Veliko lahko za to naredimo sami. Vsak izmed nas. Bodimo še naprej odgovorni. Spoštujmo ukrepe, zase, za druge, za vse!

V februarški številki našega glasila boste našli kar nekaj prispevkov s področja kulture. Naj vas povabim najprej k branju prispevka o letos drugače zasnovani in izpeljani osrednji občinski proslavi, ki so jo ustvarjalci preselili na splet. Ob tem zapisu najdete tudi razmišljanje g. Edija Zgonca, ki je kot govornik na omenjeni proslavi predstavil našega nekdanjega rojaka Staneta Novaka. Zanimiv bo tudi prispevek o Drobničevem

spomeniku, ki stoji na našem farnem pokopališču. Verjamem, da bo marsikdo izvedel veliko novega o tem pomembnem umetniškem delu.

V preteklem mesecu sta se izven meja naše občine žal poslovila dva Dobropoljca, Zvonimir Zabukovec in Marjan Tiselj. V tokratni številki najdete prispevka o njunih bogatih življenjih in zapuščini.

Bralke želim posebej povabiti k branju prispevka zdaj vsem poznanega Nacionalnega inštituta za javno zdravje, ki tokrat širi informacijo o preventivnem programu za zgodnje odkrivanje raka materničnega vratu Zora. Kljub epidemiji koronavirusa moramo biti pozorni tudi na hude bolezni, ki prežijo na nas.

Vse bolezni pa je doslej premagala gospa Ljudmila Peterlin, ki je v tem mesecu praznovala častitljivih sto let. Letošnje razmere ne dovoljujejo večjih slovesnosti, so pa gospo obiskali predstavniki Karitas, Rdečega križa in Društva upokojencev, čestitke pa sta ji izrekla tudi župan Igor Ahačevčič in župnik Franc Škulj. V drugem prispevku Karitas pa si lahko preberete misli ob začetku letošnjega posta.

Kakor pride vsako leto s postom čas za pospravljanje nesnage znotraj nas, pa bo očitno letos treba tudi zelo zavihati rokave, da bomo pospravili za tistimi, ki so v preteklih mesecih konkretno onečedili naravo ob cestah. **Je mogoče, da v letu 2021 nekateri tako sramotno smetijo naravo s pivskimi pločevinkami? Je mogoče, da se med vožnjo spije toliko piva? Je mogoče prazno pločevinko kar tako – brez slabe vesti – vreči med**

vožnjo skozi okno? Zaradi neodgovornih posameznikov naša dolina trenutno »cveti« in verjetno bomo morali za njimi pospraviti tisti, ki nam je za našo naravo mar.

Pred koncem vas opozorim na novo poglavje v rubriki Dan v podjetju, na prebiranje številnih del naših šolarjev ter na nov pohod, ki ga je za 6. marec pripravilo Turistično društvo Dobropolje.

Dnevi so vse toplejši, narava se bo počasi začela prebujati. Tudi mi se moramo zbuditi iz zimskega spanja in povečati količino gibanja. Zdravstvena stroka (Svetovno zdravstveno organizacijo na čelu) priporoča, da smo vsak dan vsaj pol ure dovolj intenzivno fizično aktivni. Ne iščimo torej izgovorov, temveč priložnosti.

Želim vam zanimivo branje in prijeten mesec. Ostanite zdravi in optimistični. ■

**EPIDEMIJA ŠE NI
KONČANA.**

**SPOŠTUJMO UKREPE
IN BODIMO
ODGOVORNI!**

Naš kraj

Ustanovitelj glasila je Občina Dobropolje.

Naslov uredništva: Videm 35, 1312 Videm-Dobropolje.

Odgovorni urednik: Bojan Novak. E-pošta: nas-kraj@dobropolje.si, gsm: 031 536 121.

Lektoriranje: Mojca Pipan.

Člani izdajateljskega sveta: Tina Kadunc (predsednica), Jasmina Mersel Šušteršič,

Tamino Petelinšek, Ana Pugelj, Alenka Zabukovec.

Glasilo Naš kraj je vpisano v razvid medijev pri Ministrstvu Republike Slovenije za kulturo pod zaporedno številko 741.

Oblikovanje, prelom in tisk: PARTNER GRAF zelena tiskarna, d.o.o.

Glasilo izhaja enkrat mesečno v nakladi 1300 izvodov.

Naslednja številka

Naslednja številka izide v **četrtek, 25. marca**.

Rok za oddajo prispevkov je **16. marec 2021**.

Kazalo

IZ OBČINE	4
AKTUALNO.....	7
OBVESTILA.....	9
AKTUALNO.....	11
KULTURA.....	12
DAN V PODJETJU	14
IZ VRTCA IN ŠOLE.....	16
IZ DRUŠTEV.....	23
POLITIČNE STRANKE.....	30
ŠPORT	31
V SPOMIN	33
ZAHVALE.....	36

Moja Slovenija

Spoštovane občanke in občani!

Ko pišem ta prispevek, smo sredi pustnega časa. Letos je prišel ravno prvi trenutek. V pravi, mrzli, celo beli zimi, da jo prežene in pripravi zemljo in srca na pomlad. Ravno pravi čas prihaja tudi zato, da odžene zimo, ki je hujša od tiste, ki jo poznamo iz narave. Gre za zimo v naših odnosih. Koronačas je pokazal vse naše šibkosti ob problemih in vprašanjih, ki jih je odprl. Veliko je duševnih stisk in verjetno jih bo še več. Za spopadanje na zdravstvenem področju se počasi oblikujeta izkušnja in način dela, tudi na področju gospodarstva se bodo našle rešitve. Duševno področje pa je tisto, ki bo odprlo največ ran, ki jih bo težko zdraviti. Veliko raznih strokovnjakov opozarja na to, nihče pa ne ponudi rešitve. Ob vsem tem vsak od nas razmišlja po svoje. Sam menim, da tako, kot je bilo pred krizo, nikakor ne bo več. Vidimo, da je korona »pametna«, da se znova in znova kaže v novih oblikah in izvedbah. To pomeni, da bo naša stalna spremljevalka. Če to

upoštevamo, potem nam mora biti jasno, da so govornice o tem, da moramo čim prej priti na »staro stanje«, sejanje lažnega upanja, kar samo povečuje naše duševne stiske. Iskati moramo rešitve, ki bodo omogočale delo, odnose, druženje v sobivanju s korono. Vsaka ideja v tej smeri je dobrodošla, vsak od nas mora zase delati na tem.

Po odhodu zime se bo pokazala še druga velika nadloga našega prostora, ki je res da ni opaziti le pri nas, vendar je pri nas zelo izrazita. Odpadki ob cestah! Te teme se lotevamo že v tem časopisu, a bo treba na njej veliko delati v prihodnje.

V času mojega mandata je bilo veliko govora in dostikrat ugibanja glede gradnje in stroškov športne dvorane. Zdaj so stvari prišle do točke, ko že lahko napišem nekaj skoraj končnih števil, tako da ne bo treba ugibati in tako ali drugače razlagati števil.

Izgradnja športne dvorane je doslej stala občino 3.935.135,00 evrov. V tem znesku je upoštevano vse, od projektiranja, dovoljenj, soglasij, taks, nadzora,

odškodnin, zunanje ureditve in opreme. Za pokritje teh stroškov smo pridobili 1.532.000 € nepovratnih sredstev, drugo pa bomo pokrili občani. Nekaj od tega smo že, preostalo pa bomo v naslednjih 20 letih z odplačevanjem kredita. Kolikor vemo sedaj, bo letni strošek za odplačilo dolga in vzdrževanje dvorane okoli 200.000 €. Upam, da se bodo zdravstvene razmere čim prej uredile do takšne mere, da si boste dvorano lahko ogledali od blizu in videli, kaj je bilo narejeno. Vsem športnikom, ki so nad narejenim zelo navdušeni, zlasti pa učenkam in učencem osnovne šole, ki bodo dvorano največ uporabljali, želim, da bi dobro delali in v njej dosegali primerne rezultate. Tako na tekmovalnem kot rekreacijskem področju. Želim si tudi, da bi se pri nas razvila poleg obstoječih dejavnosti še kakšna nova. Morda gimnastika, odbojka. Ne nujno za tekmovanja, za dušo.

Lepe, mirne zadnje zimske dni želim vsem! ■

Igor Ahačevič, župan

Voda nas zares stalno ogroža – 1. del

Voda je dober sluga, a slab gospodar. Kogar voda objema, se še slame oprijema. Voda veliko prinese, pa tudi veliko odnese. Voda in ogenj nimata duše. Ko padeš v vodo, se nase jezi, ne na potok.

Igor Ahačevič, župan

V uvodu sem navedel nekaj slovenskih pregovorov o vodi, ki se mi zdijo pomenljivi tudi za nas. Voda je res vir življenja, brez nje preprosto ni mogoče živeti. Navsezadnje je voda nadvse pomemben gradnik človeškega telesa, ki je vsebuje med 60 in 70 %. Kadar pa se z vodo srečamo v drugih okoliščinah in oblikah, pa se hitro izkaže, da ta »res nima duše«.

Za ozemlje, na katerem živimo, so že od nekdaj govorili, da leži na jezeru. Ko sem kot otrok to zgodbo poslušal od svojih starih staršev, se spomnim, da me je

bilo vedno strah, saj sem si to jezero pač po svoje predstavljal. Dejansko pa so raziskave in spremljanje podzemnih vodnih tokov pokazali, da pod nami tečejo vode iz od nas bolj zahodno ležečih predelov, proti vzhodu in jugu, proti Radenskemu polju in reki Krki. Prav to dejstvo je bistveno za razumevanje možnega načina varovanja naših krajev pred »vodo, kadar ta nima duše«.

Svoje otroštvo in mladost sem preživel ob Podpeški jami, ki je pred desetletji dejansko poplavljala vsako leto, včasih celo dvakrat ob pomladnih in jesenskih padavinah. Včasih je iz jame teklo en dan,

včasih dva. Vaščani so to dejstvo sprejemali brez posebnih težav. Vas je bila narejena tako, da je bila pot skozi vas nižja od hiš, in ta pot je hkrati predstavljala tudi strugo za odtok vode. Ljudje so zelo pazili, kje se lahko postavljajo objekti, in seveda niso gradili kleti. Domačini smo bili na razmere prilagojeni!

Po nastopu županskega mandata je bila dejansko moja prva velika naloga usmerjena v uvrstitev naše občine na seznam območij pomembnega vpliva poplav (OPVP), ki ga pripravlja Ministrstvo za okolje in prostor RS (MOP). To nam je uspelo. Ta seznam je pomemben

zato, ker je to ključ za sofinanciranje protipoplavnih ukrepov s strani države in Evropske unije. Občina sama takšnih ukrepov še zdaleč ni sposobna finančno pokriti.

Kasneje smo na javnem razpisu izbrali ustanovo, ki je pripravila idejno zasnovo ukrepov protipoplavne zaščite naših vasi. V času, ko je potekalo delo na pripravi idejne zasnove, smo se nekajkrat srečali v različnih skupinah ljudi. Na enem od teh sestankov sem slišal, da so se naši predniki že večkrat lotili razmišljanja in načrtovanja ukrepov, s katerimi bi blažili razdiralne učinke vode, ki nas poplavi. Zlasti po velikih poplavih (govorimo o t. i. stoletnih vodah), ko je spomin živ in težak. Vendar nikoli niso prišli do konca, ker so se prej menda skregali zaradi nezumevanja in ozkosrčnosti ter nezmožnosti dobrega in pravnega razmisleka. Močno upam in si želim, da v tem poskusu ne bi prišlo do tega. Da bomo znali strpno in argumentirano razpravljati in iskati rešitve, ki bodo sprejemljive za vse.

Ko smo se z načrtovalcem ukrepov pogovarjali o ciljih, smo vedno zasledovali naslednje:

(1) učinek ukrepov mora biti takšen, da v severnem delu našega polja ne bo

noben objekt resnično dodatno ogrožen in (2) da bo v južni del polja (Struško dolino) priteklo čim manj vode, ki izvira in nastaja v severnem delu (Dobropoljski dolini).

Raziskave in izračuni so pokazali, da je to možno doseči. Seveda pa bo treba to res strpno in dobro premisliti, saj se moramo s predlogom vsi strinjati. In pomembno je, da bomo vsi delali s ciljem iskanja rešitev, ki bodo dobre za vse, saj

v tem primeru lahko vsi samo pridobimo. Tokrat tudi v političnem smislu in pozicije in opozicije, zato zaključujem s pregovorom: »Ko padeš v vodo, se nase jezi, ne na potok.«

Takoj ko bomo imeli mnenja strokovnih služb na naše predloge in bodo epidemiološke razmere dopuščale, bomo začeli javno obravnavo idejne zasnove, ki bo predstavljena v naslednji številki Našega kraja. ■

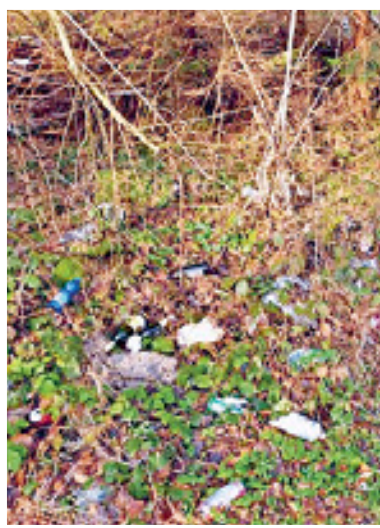

Tudi to je MOJA OBČINA

Ker je v naši okolici, posebno ob cestah in poteh, neverjetno veliko pločevink, kar pomenljivo govori o našem odnosu do stvarstva in kulturi našega bivanja, vas vse, ki to počnete, članice in člani vseh društev v občini prosimo, da prenehate s tem.

Tako boste največ naredili zase in za svoje najdražje. Vsi pa vam bomo nadvse hvaležni.

Župan Igor Ahačevčič in predstavniki društev ter zvez v občini (Društvo gobarjev Štorovke-Šentrumar, Kulturno društvo Dobropolje, Čebelarstvo Dobropolje, ZŠO Dobropolje, ŠD Dobropolje in KD Godba Dobropolje)

NOČEMO TAKE NARAVE!

Kljub epidemiji obeležili slovenski kulturni praznik

V času praznovanja našega kulturnega praznika so veljale še številne omejitve zaradi epidemije, a vendar občani nismo ostali brez proslave. Občina Dobropolje, Turistično društvo Dobropolje ter dobrepoljska enota Mestne knjižnice Grosuplje so pripravili krajšo proslavo, ki smo jo lahko pogledali na spletu.

Bojan Novak

Veliko dejavnosti se je v zadnjem letu preselilo na splet. Dodobra smo se na to že navadili. Žal se tudi pri praznovanju raznih obletnic in praznikov ne moremo združevati, tako nikakor ni bilo možnosti za izpeljavo praznične proslave ob dnevu kulture. Prizadevni in vsestranski člani Turističnega društva Dobropolje so v sodelovanju s knjižničarko Jasmino Mersel Šušteršič in nastopajočimi pripravili 20-minutno videoproslavo.

Slovensko himno sta zapela Tina Kadunc Tiana in njen sin David. Takoj za

njima je svoje misli o pomenu kulture za naš narod z gledalci delil župan Igor Ahačevič. V razmišljanje je vključil besede Ivana Cankarja o domovinski ljubezni, zahvalil pa se je tudi vsem, ki delajo na področju kulture, ter izrekel čestitke ob prazniku.

Veronika Zajec je na svoje citre doživetvo zaigrala pesem *Vrtec ogradila bode*, nato pa se je Edi Zgonc z izbranimi besedami poklonil našemu nekdanjemu pesniku in prirodoslovcu, Stanetu Novaku. V uvodu je poudaril, da v kulturi ne moremo vsi delati velikih stvari, kot so jih v zgodovini delali naši veliki umetniki,

lahko pa delamo majhne stvari z veliko ljubezni. Besedilo si lahko preberete v posebnem prispevku.

Sledila je glasbena točka v izvedbi Vokalne skupine Galina, ki se je tokrat predstavila s pesmijo *Nevesta, le jemi slovo*. Jasmina Mersel Šušteršič je predstavila odlomek iz knjige Staneta Novaka *Živali, moje prijateljice (Kako sem ogrebel čmrlje)*, prav za konec pa je Mia Žnidaršič na harmoniko zaigrala pesem Micka Kovačeva.

Posnetek je še vedno na voljo na občinski spletni strani in Facebook strani Turističnega društva Dobropolje. ■

Poklon pesniku, naravoslovcu in Dobrepoljcu Stanetu Novaku

Pomen Franceta Prešerna in praznika po njem je v tem, koliko smo v obdobju enega leta sami prispevali in ustvarili kaj dobrega in lepega na področju kulture v našem dobrepoljskem prostoru.

Edi Zgonc, TD Dobropolje

Ne moremo vsi delati velikih stvari, kot so to počenjali brata Kralj, Fran Jaklič – Podgoričan, Stane Keržič, Stane Novak, Jernej Pečnik, Luka iz Dobropolj. Pomembno je, da delamo majhne stvari z veliko ljubezni. To je naša vsesplošna dimenzija, ki se meri s Prešernovimi vatli. Iz upanja črpajmo nov pogum, iz ljubezni veselje do življenja, da bi z modrostjo bogatili vsakdanje trenutke in z majhnimi pozornostmi osrečevali mnoge.

Koronavirusno leto 2020 je bilo, kar se kulture tiče, dokaj uspešno, razno, s postavljenimi pikami na i, posvečeno bratoma Kralj. V tem primeru gre velika zahvala za podporo g. županu in občinskemu svetu.

Kar nekaj skrbno oblikovanih kamenčkov kulture in omike so v dobrepoljski mozaik vstavili vsestransko dejavni člani TD Dobropolje. Uspevamo in delamo to, v kar verjamemo.

Zelo smo zadovoljni, da nam je uspelo ponatisniti napol pozabljeno imenitno knjižico *Živali, moje prijateljice* avtorja domačina Staneta Novaka z ilustracijami slikarja Ive Šubica. Knjižica je tako dostopna vsem Dobrepoljcem in je hkrati spodobno darilo za slovenski kulturni praznik.

Vsebina knjižice je uspel primer mladinske književnosti in dostojen približek zgodbam o živalih našega velikega pisatelja Frana Erjavca. Novakovo prikupno prikazovanje narave in živali na živ in sočen način nevsiljivo vabi mlade in starejše, da z nabavo knjižice obogatijo svojo hišno beletristiko. Stanetove imenitne večplastne zgodbe o malih živalih, njegovih prijateljicah, je treba zaupati radovednim otrokom, ki lahko po vzgojni in izobraževalni poti usvojijo in obogatijo nova znanja. Junaki Novakovih zgodb so male živali, v katere je bil dobesedno zaljubljen. Živalim je dal ljubkovalna imena, kot so na primer: zajci so dolgo-

uhi prijatelji, polh navihani kosmatinček, jež sivi dobrodušnež, čmrlji šumeči prebivalci senožeti ...

Prizorišče Novakovih živalskih zgodb je zeleno Dobropolje, Videmski hrib, kmečki dom na Vidmu. Osnovno znanje o naravi in živalih mu je na neprisljilen, izkustven in poznavalski način že kot otroku vcepil njegov vsestransko razgledani oče. Vse te zgodbe o živalih je kot profesor prirodoslovja, leposlovec in imeniten pesnik nadgradil z lastnim teoretičnim znanjem ter domačimi in tujimi enciklopedičnimi modrostmi.

Stane je imel dar za zanimivo pripovedovanje, pripovedi so žive, doživete, ker iz njih diha resnična ljubezen do živali in sožitje z naravo. Njegov jezik je preprost, nazoren, tekoč in nežno ilirski. Neredko se močno približa dobrepoljščini, ki mu je bila v ponos.

Naredili bi preveliko škodo, da teh pristrčnih vsebin o živalih, njegovih prijateljicah, ne bi zaupali našim otrokom,

zagotovo bi popestrile marsikatero učno uro in dejavnost.

Veličino Franceta Prešerna dobro poznamo. Morda smo manj pozorni na detajle njegovega življenja, ki so povezani z neposredno okolico Dobrepolja. V letih 1808–1810 je bival pri stricu kaplanu Jožefu Prešernu na Kopanju, od koder sta se nekajkrat podala na obisk k Prešernovi teti Jeri v Struge. Skozi Dobrepolje je vodila pot mladega Prešerna v ribniško šolo, kjer je imel sošolca Štefa-

na Praznika iz Dvorske vasi, ki je bil brat Marije, matere župnika Janeza Brodnika iz Ponikev. V Ribnici je bil prvo leto kot odličnjak vpisan v zlato knjigo za Štefanom Praznikom, v drugem razredu pa na prvem mestu pred Štefanom Praznikom.

Vsekakor je Prešeren obiskal tudi Turjaški grad, drugače bi težko napisal pesem Turjaška Rozamunda.

Umetnik Tone Kralj se je poročil z Vido Jeraj. Mati Mare je bila pesnica Vida Vovk iz Vrbe. Na ta način so Tatjana Kralj, hči

Toneta Kralja, in dvojčici Irena in Vanda pridobili gene Franceta Prešerna, kar pomeni, da je pesnik malo tudi naš.

Povsem naš pa je pesnik Stane Novak, avtor pesniške zbirke *Osamela senožet* z imenitnimi ilustracijami Mihe Maleša. V načrtu imamo, da tudi to zbirko ponatisnemo in jo tako približamo Dobrepoljkam in Dobrepoljcem.

Domoljubje je dobroljubje, zvestoba ljudem in zemlji. ■

Državni program ZORA

Od 18. do 24. januarja 2021 poteka 15. evropski teden preprečevanja raka materničnega vratu. Rak materničnega vratu je med raki izjema, saj o njem vemo dovolj, da lahko preprečimo skoraj vsak nov primer tega raka.

Dr. Urška Ivanuš, dr. med., spec. javnega zdravja

Če je ženska cepljena proti HPV in se redno udeležuje presejalnih pregledov, je verjetnost, da bo zbolela za tem rakom, izjemno majhna. V Sloveniji imamo organiziran populacijski presejalni program za zgodnje odkrivanje predrakavih sprememb materničnega vratu (DP ZORA) že od leta 2003. V zadnjem triletnem obdobju (na dan 30. junij 2020) se je pregledanost v Sloveniji zaradi ukrepov za zajezitev pandemije covid-19 prvič v 15 letih zmanjšala pod ciljno vrednost 70 % in je znašala 69,6 %, kar je tri odstotne točke manj kot leto prej (72,6 %).

V državnem programu ZORA si želimo, da bi pregledanost presegla ciljnih 70 % v vseh slovenskih občinah. V občini **Dobrepolje** je bila triletna pregledanost 30. junija 2020 71,3 %, kar je nad ciljno vrednostjo in nad slovenskim povprečjem. Med 212 občinami je to 85. največja pregledanost. Lansko leto je bila pregledanost v občini Dobrepolje 73,9 %, kar je bila 91. največja pregledanost med vsemi občinami. Podrobnejši podatki o pregledanosti so dostopni na naši spletni strani.

Ob evropskem tednu boja proti raku materničnega vratu smo na Onkološkem inštitutu Ljubljana v besedi in sliki povzeli dogajanje v programu ZORA v preteklem letu ter izdali sporočilo za medije z naslednjimi ključnimi sporočili:

Svetovna zdravstvena organizacija je v času lansiranja globalne strategije za eliminacijo raka materničnega vratu med vsemi evropskimi državami prepoznala prav Slovenijo kot primer dobre prakse pri obvladovanju bremena raka materničnega vratu z organiziranim presejanjem: [Turning the tide: Slovenia's success story of fighting cervical cancer](#). Na spletni strani programa ZORA je dostopno fotoporočilo lansiranja strategije za eliminacijo raka materničnega vratu v Sloveniji.

Zaradi zaustavitve presejanja v spomladanskem valu epidemije se je prvič v 15 letih delovanja programa ZORA triletna pregledanost zmanjšala pod ciljno vrednost 70 %. Zaradi večjega obsega dela ginekologov čez poletje in dobrega odziva žensk je konec septembra 2020 pregledanost ponovno dosegla 70 %.

Zaradi okrnjenega delovanja programa ZORA smo do konca septembra v letu 2020, v primerjavi s triletnim povprečjem, odkrili za 19 % manj predrakavih sprememb visoke stopnje pri ženskah, starih 30–39 let. To je skrb vzbujajoče, saj se vrh raka materničnega vratu v nepresejani populaciji pojavlja med 40. in 49. letom starosti, če pri mlajših ženskah pravočasno ne odkrivamo in zdravimo predrakavih sprememb. V starostni skupini 30–39 let odkrijemo kar okrog tretjino predrakavih sprememb visoke stopnje.

Ženske pozivamo, da tudi v času pandemije covid-19 celostno skrbijo za

svoje zdravje, upoštevajo 12 priporočil proti raku, se redno udeležujejo presejalnih pregledov pri ginekologu, se odločijo za cepljenje otrok proti HPV.

Mlade ženske v starosti 30–39 let vabimo, da naj kljub spremembam v vsakdanjem življenju, kot so na primer delo, vrtec in šola od doma, ne pozabijo na lastno zdravje, saj je njihovo zdravje pomembno za njih in za vse, ki jih imajo rade. V tej starostni skupini smo v programu ZORA v času pandemije odkrili za 19 % manj predrakavih sprememb materničnega vratu, ki bodo lahko, neodkrите in nezdravljene, napredovale v raka materničnega vratu.

Vse prebivalce ob tem vabimo, da se cepijo proti koronavirusu, saj bodo s tem pripomogli k polnemu delovanju programa ZORA prav v vseh predelih Slovenije in omogočili čimprejšnjo eliminacijo raka materničnega vratu v Sloveniji. ■

Biodiverziteta okoli vsake slovenske vasi

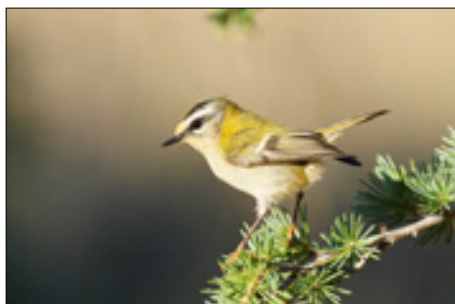
Slovenci veljamo tudi za narod popotnikov. Radi obiskujemo druge države, kjer si ogledujemo stvari, za katere smo doma prikrajšani: tropske obale, monumentalne zgradbe, drugačne kulture, eksotične živali in rastline. Ker toliko potujemo, človeka včasih prešine, da smo v rodni državi videli že vse, kar se videti da. Daleč od tega! Samo če pogledamo biodiverzitet.

Dr. Davorin Tome

Biodiverziteta so vsa živa bitja, od živali in rastlin do gob in bakterij, ter vse zgodbe, ki jih pišejo njihova življenja. Na tisoče jih je, okoli vsake slovenske vasi so in, zagotavljam vam, večine niste videli niti slišali še nikoli.

Evropsko gledano Slovenija velja za državo z eno bogatejših biodiverzitet. Nekaj 10.000 naj bi v Sloveniji živel samo živalskih vrst. Veliko k tej pestrosti prispeva geografski položaj države. Na zahodu se ozemlje dotika Sredozemlja, na severu sega pod Alpe, na vzhodu do panonskih ravnin in na jugu med dinarsko hribovje. In ker ima vsaka od teh štirih pokrajin svoje značilne živali in rastline, jih je na koncu, ko jih seštejemo, pač zelo veliko. A da bi se s to pestrostjo narave znali tudi pohvaliti, kot se pohvalimo, da smo hodili po Kitajskem zidu ali da smo na vrhu Eifflovega stolpa popili kavo, jo moramo najprej znati ceniti. V nasprotnem primeru bomo še naprej živel v prepričanju, da je sploh ni ali da je povsem nepomembna, kar seveda ne drži.

Medved in ris sta verjetno najpre-

Ste že kdaj videli rdečeglavega kraljička? Pri nas je pogost in splošno razširjen, tako da nam za to, da si ga ogledamo, ni treba v tujino, niti ne daleč od doma. (Foto: D. Tome)

poznavnejši vrsti pri nas. Z njima se znamo občasno celo tudi pohvaliti. Sta pač dve od naših največjih in najbolj karizmatičnih živali. Manjše vrste so skoraj brez izjeme neprepoznave. A prav med najmanjšimi se pomen biodiverzitet najbolj pokaže. Kisik, ki ga dihamo, delajo rastline, največ ga naredijo drobne, enocelične alge v rekah, jezerih in morjih. Pitno vodo nam čistijo za noht veliki nevretenčarji in bakterije. Hrana, ki jo jemo – tudi to je biodiverziteta, saj vsa hrana prihaja iz živih bitij, prostoživečih ali gojenih doma. In da hrana »zraste«, so potrebne še številne druge vrste: opra-

ševalci, ki zaplodijo sadeže; deževniki, ki mešajo prst, da ostane rodovitna; ptice, pikapolonice, pajki, ki lovijo škodljivce v kmetijstvu; in še in še.

Na Nacionalnem inštitutu za biologijo (NIB) biodiverzitet raziskujemo že 60 let. Opažamo, da se je v tem času njena pestrost v Sloveniji zelo zmanjšala – v veliki meri kot posledica sprememb, ki smo jih v okolju naredili ljudje. In prav ljudje smo tudi tisti, ki lahko in ki moramo te spremembe ustaviti – kdo nam bo sicer delal kisik, čistil vodo in kako bomo prišli do hrane in drugih nenadomestljivih dobrin iz narave? Na NIB-ju smo prepričani, da to lahko dosežemo. Da bi kaj naredili tudi na področju uresničevanja tega prepričanja, s še devetimi partnerji sodelujemo v evropskem projektu LIFE Naturaviva, katerega cilj je čim več ljudi v Sloveniji seznaniti s tem, kaj biodiverziteta je, kako pomembna je za nas in kaj lahko naredimo, da jo bomo ohranili. Več o projektu in naših dejavnostih lahko preberete na spletni strani: <https://www.naturaviva.si/>. ■

PODJETNIŠKI KOTIČEK

**OBMOČNA
OBRITNO-PODJETNIŠKA
ZBORNICA
GROSUPLJE**

PRIHAJAJOČI DOGODKI NA OOOZ GROSUPLJE. Na www.ooz-grosuplje.si preverite pogoje subvencionirane udeležbe zaradi sofinanciranja Občine Dobropolje.

- **SPLETNI seminar za podjetja z naslovom »VESTE, KAJ MORATE POROČATI GLEDE EMBALAŽE?«,**

v četrtek, 18. marca 2021, ob 13.00.

Lokacija: na spletu (potrebujete računalnik, internetno povezavo in zvočnik, kamera po želji). Predavateljica: mag. Katarina Železnik Logar, IVD MARIBOR, v soorganizaciji z OZS.

- **Usposabljanje iz varstva pri delu, sreda, 14. aprila 2021, ob 15.00,** v Domu obrtnikov v Grosuplju.

NA PREDLOG OZS OBVEZNEGA TESTIRANJA STRANK NI VEČ. V Obrtno-podjetniški zbornici Sloveniji smo ostro nasprotovali testiranju strank v posameznih dejavnostih, zato smo zadovoljni, da je vlada odlok spremenila

in testiranje strank tako ne bo več potrebno. Prejemamo pa vse več pozivov obrtnikov, podjetnikov in trgovcev, da se odpravi tudi testiranje zaposlenih. »Obenem pa pričakujemo, da bo vlada v celoti krila stroške testiranja zaposlenih v obrti in podjetništvu. Še vedno pa ostajata zaprti panogi gostinstva in turizma, zato si želimo, da se za ta segment gospodarstva sprejmejo posebni ukrepi pomoči,« ob tem pojasnjuje predsednik OZS Branko Meh. Seveda pa so vsi zaposleni še naprej pripravljeni upoštevati stroge zaščitne ukrepe (uporaba mask, razkužil), saj si vnovičnega zapiranja dejavnosti nihče ne želi.

DELOVANJE OOOZ GROSUPLJE: Vse svoje člane in stranke obveščamo, da smo na OOOZ Grosuplje zaradi trenutnega epidemiološkega stanja in preventivnih ukrepov za preprečevanje širjenja bolezni covid 19 **do nadaljnjega odpovedali**

vse osebne obiske brez predhodnega dogovora. Vsa komunikacija poteka po elektronski pošti: ooz.grosuplje@oos.si in po telefonu: 01 786 51 30. Na OOOZ Grosuplje, skupaj z OOSZ, ves čas spremljamo aktualne razmere v gospodarstvu.

Vse pomembne informacije ažurno objavljamo na spletni strani OOSZ, www.oos.si, pod zavihkom **KORONAVIRUS**. Vabljeni k ogledu.

Janez Bajt, univ. dipl. oec., sekretar OOOZ Grosuplje

Delovni čas pomembnih služb, ustanov

ZDRAVNIŠKA OSKRBA

Ordinacijski čas ambulante:
ponedeljek popoldne,
torek dopoldne,
četrtek popoldne,
petek dopoldne.

Kontaktna telefonska številka: 01 780 72 20.
Elektronska pošta:
narocanje@zd-videm.si
(za naročanje na pregled),
ambulant@zd-videm.si (za druga vprašanja).

ZDRAVNIŠKA OSKRBA KONEC TEDNA IN PONOČI – dežurna služba

Ob delavnikih ponoči (od 19.30 do 6.30), od sobote od 14.00 do ponedeljka do 6.30 in ob praznikih deluje skupna dežurna služba za območje občin Grosuplje, Ivančna Gorica in Dobropolje, organizirana na lokaciji ZD Ivančna Gorica.

Za vsa NUJNA stanja kličite na telefonsko številko 112 ali dežurnega zdravnika na 031 656 000.

ZOBNA ORDINACIJA VIDEM (dr. Miha Markelj)

Naročanje je možno na telefonskih številkah 01 780 78 66 in 031 478 290 ali na elektronski pošti: zobna.videm@gmail.com ali mmiha2@siol.net.

Zaradi letnega dopusta je ambulanta zaprta do 4. marca. V primeru nujnih stanj pokličite 01 7889 410, da dobite termin za obravnavo v zdravstveni postaji Velike Lašče (Jerovškova 9).

ŠOLSKA ZOBNA ORDINACIJA

Kontaktna telefonska številka: 01 780 72 10.

LEKARNA LJUBLJANA, VIDEM

Ponedeljek in četrtek: 12.00 do 19.00.
Torek, sredo in petek: 7.30 do 14.30.
www.lekarnaljubljana.si,
kontaktna telefonska številka: 01 230 61 00.

FIZIOTERAPIJA KRAJNC

www.fizioterapija-krajnc.si,
kontaktna telefonska številka: 041 386 311.

OBČINA DOBROPOLJE – URADNE URE

Ponedeljek: 8.00 do 11.00 in 12.00 do 14.30
Sreda: 8.00 do 11.00 in 12.00 do 17.00
Petek: 8.00 do 11.00 in 12.00 do 13.00
Kontaktna telefonska številka: 01 786 70 10.

KLICNI CENTER PROSTOFER (080 10 10)

Od ponedeljka do petka: 8.00–18.00.

KNJIŽNICA GROSUPLJE – VIDEM

www.gro-sik.si/Enote/Enota-Dobropolje,
kontaktna telefonska številka: 01 786 71 40.

ŽUPNIJSKA KNJIŽNICA

Torek: 18.00 do 20.00

POŠTA VIDEM

Ponedeljek in sredo: 14.00–18.00.
Torek, četrtek in petek: 9.00–14.00.
Sobota: 9.00–12.00.
Kontaktna telefonska številka: 01 788 77 68.

KMETIJSKA ZADRUGA VIDEM

Od ponedeljka do petka: 7.00–16.00.
Sobota: 8.00–12.00.
Kontaktna telefonska številka: 01 780 72 04.

POLICIJSKA PISARNA DOBROPOLJE (Videm 36)

www.policija.si, kontaktna telefonska številka: 01 780 72 31.

KONCESIONAR – UREJANJE POKOPALIŠČ, 24-URNA DEŽURNA SLUŽBA

Pogrebne storitve Novak

Kontaktne telefonske številke: 07 388 81 00 in 031 876 276.

ZIMSKA SLUŽBA – PLUŽENJE OBČINSKIH CEST

JKP GROSUPLJE
Telefonska številka v obratovalnem času: 01 788 89 10.
Telefonska številka – dežurstvo: 051 326 392.

SKUPNA OBČINSKA UPRAVA 5G:

PODROČJE UREJANJA PROSTORA IN VARSTVA OKOLJA

Kontaktna telefonska številka: 01 788 87 59,
e-naslov: jasmina.selan@grosuplje.si.

MEDOBČINSKI INŠPEKTORAT

Kontaktna telefonska številka: 01 788 87 50,
e-naslov: inspektorat@grosuplje.si.

MEDOBČINSKO REDARSTVO

Kontaktna telefonska številka: 01 788 87 50,
e-naslov: redarstvo@grosuplje.si.

Natečaj za mlade fotografe

Javni sklad RS za kulturne dejavnosti k sodelovanju vabi mlade fotografe med 14. in 26. letom, da sodelujejo s svojimi fotozgodbami.

Tema Fotovizij 2021 je **RAVNOTEŽJE**. Rok za oddajo fotografij je **10. junij 2021**.

Več podrobnosti o razpisu najdete v prilonki in na spletni strani:

https://www.jskd.si/likovna-dejavnost/prireditve/foto_vizije_21/fotovizije_21_uvod.htm.

Festival Vizije ter razstava Fotovizije bosta potekala avgusta 2021 v Kopru kot del programa Mednarodnih poletnih gledaliških in filmskih delavnic. Če razstave zaradi epidemioloških razlogov ne bo mogoče izvesti, bomo poskrbeli za virtualno izvedbo.

Jskd

JAVNI SKLAD REPUBLIKE SLOVENIJE
ZA KULTURNE DEJAVNOSTI

Slovenija praznuje 30 let

Nadaljujemo rubriko Slovenija praznuje 30 let. V prejšnji številki ste lahko prebrali spomine na usodne mesece ob koncu leta 1990. V tokratni številki se bomo spomnili nekaterih dogodkov v naši 30-letni zgodovini, ki so nas združevali in nas delali ponosne državljane prelepe države Slovenije.

Bojan Novak

Verjetno bi vsak izmed nas lahko naštel nekaj odmevnih dogodkov iz kratke zgodovine naše države. Če smo zelo iskreni, je bilo teh 30 let zelo pestrih. In tudi uspešnih. Slovenci smo nedolgo po oblikovanju nove države izrazili večinsko voljo, da se pridružimo skupnosti takrat že povezanih evropskih držav. To nam je uspelo 1. maja leta 2004, nekaj let kasneje pa smo dobili še skupno evropsko valuto, evro. Drznem si napisati, da sta projekta pridružitve Evropski uniji in prevzem evra združila državljane.

vir: novice.svet24.si

vir: evro.si

Zelo malo stvari pa nas uspe združiti tako kot uspehi naših športnikov. Že vsak posamični uspeh na velikih tekmovanjih nas razveseli in mnogokrat doživljamo tekme tudi na svoji koži. Navijamo, si grizemo nohte, skačemo, preklinjamo, slavimo, žalujemo. Mogoče kdaj še bolj kot športniki sami. Izkušenejši športni navdušenci bi znali naštet vsaj pet velikih uspehov, ki so Slovenijo združili v evforiji.

Zdi se, da ob praznovanjih uspehov povsem pozabimo na delitve, na zamere, probleme. Tisto, kar nas deli in se nam zdi, da je nepremostljiva ovira do lepšega sobivanja, ob kakem množičnem sprejemu v čast slovenskim športnikom postane popolnoma nepomembno. Takrat se pod številnimi zastavami prepevajo navijaške pesmi, glasno se prepeva himna in uživa v gomazenju mravljincev po cellem telesu. Nikoli ne bom pozabil tekem v smučarskih poletih v Planici ob koncu sezone 2015/16. Peter Prevc je v tisti sezoni postavil številne rekorde in ogromna množica navijačev se je tisti vikend odpravila na mesto, katerega ime pozna vsak Slovenec. Po zadnji tekmi sezone je iz grl nepregledne množice večkrat zadonela Zdravljica. Toliko zastav gotovo ne bom videl nikoli več. Skoraj sleherni navijač jo je s ponosom prinesel v dolino pod Ponco. To je bil slovenski praznik v pravem pomenu besede.

vir: nova24.si

Nekaj zelo podobnega se je dogajalo na sprejemu zlatih košarkarjev, ko so se leta 2017 vrnili iz Turčije, kjer so z zmago v finalu evropskega prvenstva spisali neverjetno pravljico. Gotovo se spominjate, kakšen boj je potekal v Sloveniji za mesta na letalih, avtobusih, kombijih. Ogromno Slovencev se je odpravilo na ogled finalne tekme. Tisti srečneži, ki jim je uspelo priti v dvorano, so pričarali neverjetno vzdušje in poslali v svet sliko strastnega, povezanega naroda, ki se veseli in trpi skupaj s svojimi ljubljenci na igrišču.

vir: times.si

vir: skandal24.si

Ne smemo pozabiti tudi prvih olimpijskih medalj na zimskih olimpijskih igrah, ki so jih osvojili Alenka Dovžan, Katja Koren in Jure Košir. Mnogim je zaradi sprejema takrat odpadla kaka ura pouka ... Pa neverjetnih uspehov naše najboljšje smučarke, Tine Maze, ki je prav tako poskrbela za nepozabna rajanja na sprejemih.

Ne moremo pa niti mimo prvega velikega uspeha slovenskih nogometašev, ki so leta 2000 prvič zaigrali na evropskem prvenstvu in na pot proti Amsterdamu poslali več kot 12 tisoč navijačev, ki so bili na Nizozemskem prava atrakcija. Ker so bili v tako velikem številu prvič nekje na tujem. Predvsem pa, ker so imeli tako navijaško strast.

vir: siol.net

Za veliko veselja so poskrbeli naši rokometarji, ki so prinašali medalje iz evropskih in svetovnih prvenstev, številni nosilci medalj na olimpijskih igrah in svetovnih prvenstvih, hokejisti, zadnje čase kolesarji in judoisti, nekdanji veslači. Za konec pa je treba seveda omeniti še Petro Majdič, ki nam je orosila oko z našim bojem s počenim rebrom in prigarano medaljo. Tudi ona je z neverjetno zgodbo združila mali, dvomilijonski, narod.

Zgornja zgodba o številnih dogodkih, ki so nas zadnja desetletja združevali, se mogoče v luči vsakdanjih opravkov, težav in razprtij zdi nekoliko idealizira-

na. Kar nekako neresnična. Ni zgodba o delitvah, različnih mnenjih in pogledih, o pregovorno zavistnih Slovencih, o deljenem narodu. Ne, to so zgodbe o dogodkih, ki nas združijo, da vsaj za nekaj ur, dni ali samo minut začutimo, da smo

lahko enotni in ponosni nase, na svojo domovino, na svojo državo in ljudi, ki tu živimo. Take zgodbe potrebujemo. Vesel bom, če bo tudi kdo od bralcev poslal kako razmišljanje na to temo. ■

Tudi tokrat vas vabim k sodelovanju. V naslednji številki želimo objaviti **vaše pesmi o domovini**. O domovini je napisanih sicer veliko pesmi, a vsaka nova še obogati našo kulturo in zavest. Vabim vas, da namenite nekaj časa in ustvarjalnosti svoji domovini in se ji poklonite s pesmijo.

Svoje pesmi pošljite na elektronski naslov (nas-kraj@dobrepolje.si) ali po navadni pošti (na Občino Dobrepolje).

Sodelujte in ustvarjajte vsebino našega glasila!

France Kralj – Drobničev spomenik na Vidmu

Umetnik France Kralj je bil tudi pisatelj in je na vrhuncu svoje slave napisal avtobiografijo z naslovom *Moja pot*, kasneje nekaj let pred smrtjo pa nadaljevanje svojega pogleda na svojo življenjsko pot in na vse, kar ga je zaznamovalo, v knjigi *Spomini slovenskega umetnika*. Iz te knjige sem za vas izbral poglavje o Drobničevem spomeniku, ki stoji na pokopališču na Vidmu. V mesecu februarju se spominjamo tudi smrti našega umetnika (umrl je 16. februarja 1960).

Pripravil **Stane Škulj**;
foto spomenika Tamino Petelinšek

V petem desetletju je zavladovalo v tej deželi pravih pravcatih sedem svetopi-semskih suhih let, kakršnih niso pomnili najstarejši ljudje in so bili živi le še v spominih iz turških časov. Dežela ni bila samo izstradana, bila je docela opustošena, ljudje so bili izgnani ali pa so se potikali zunaj človeških bivališč, ki so bila skoraj dosledno porušena in požgana.

Na Ratikah, med Vidmom in Žabjo vasjo, je ob glavni cesti, vodeči preko dobrepoljske doline od Turjaka v Suho krajino, domoval na močvirnati pustinja, daleč naokoli sam kot kakšen ameriški farmar, Francetov mladostni prijatelj Tone Drobnič. V letih si je s pridnostjo ustvaril majhno kmetijo in spravil v obratovanje majhno tovarnico stolov.

Ta mož je bil še vedno dokaj slovan-sko razgledan, še vedno je sanjal, da bodo nekoč vsi slovanski bratje združeni v eni hiši, kakor je bilo pred tisočimi leti, preden so se razšli.

Svojega rojaka in prijatelja je veliko-dušno hotel rešiti žalostnega pogina, pa mu je zato leta 1942 dal v delo nagrobni

spomenik velikega pomena za farno pokopališče, kakršnega ne bi imeli nikjer v deželi. France, vedno velik idealist pri taki stvari, se je oprijel dela z obema rokama. Različni vzroki pa so vplivali na to, da je od prvotne veličastne zamisli ostal le bolj torzo.

Tudi velikim umetnikom so se že podobno zrušile njihove zamisli, Rodinu na primer je od vsega onstranstva in tostranstva ostal realiziran le Čuvar pekla. In velika Michelangelova zamisel papeževe grobnice, od katere je bil narejen le Mojzes z nekaj sužnji!

Podeželski rodoljub ni mogel predvideti, da se bo svet tako zamajal in posameznik z njim tako pogreznil. Pred leti pa je Francetu pomagal realizirati tedaj največji spomenik padlim vojakom pred videmsko cerkvijo in arhitekturno prenoviti bližnjo okolico in pokopališče.

Bodi kakor koli, bil je vpliven in navdušen nad vsem prvovrstnim. Imel je mnogoštevilno družino in ugledno sorodstvo.

Kupil je dva metra visok blok prvovrstnega snežno belega kararskega marmorja, zadnji kos, ki je bil še v deželi, in ga dal prepeljati na Francetov dom. Nakupil je celotni potrebni ma-

terial: trideset vreč mletega marmorja, pet sodov belega cementa, trideset vreč alabastrnega mavca, primerno količino železne in pocinkane žice, pol mernika anilinske barve v prahu, pol voza desak ter tri kubične metre preparirane glin. Potrebna količina materiala je bila tako doma.

Francetove telesne moči so bile že dokaj skromne. Še niti petdesetletnik je bil kakor osemdesetletnik. Bil je že tako šibek, da stoje ni mogel opravljati nobenega dela več – oljno sliko je potrebno včasih delati stoje tudi mesec ali dva. Do tedaj ni še nikoli količkaj večjega dela opravljal drugače kakor stoje. Niti za delo s čopičem ni imel več potrebnih moči, kaj šele za sekanje in drobljenje marmorja s težkimi kladivi.

Potrebno je bilo mojstra šele na novo okrepčati!

Mesta so bila blokirana, tudi Dolga vas je bila obdana z gostimi vrstami bodeče žice, z minskimi polji in stražnimi stolpi. Na treh izhodih oz. vhodnih blokih so stale straže.

Z največjo požrtvovalnostjo in z osebnim tveganjem je Tone z zguljenim koljesjem in suhim kljusetom dostikrat privozaril čez dolenjski blok kakšno vrečo

koruze, koruzne moke ali ričeta, kar ni bilo pod tako strogo zaporo, in v tej skrit kak košček plečeta ali nekaj jajc, konzervo masti in nekaj krompirja med preglji drv.

To je trajalo nekako tri leta, potem je rodoljub Tone docela obubožal, prišel je ob posestevce in tovarnico.

Kaj je iz tega ogromnega prizadevanja rodoljuba in umetnika končno nastalo?

Spomenik je bil sestavljen iz dveh samostojnih delov: iz tri metre dolgega in meter in pol visokega reliefa iz armirane umetnega kamna ter iz marmornatega arhangela Gabrijela v trenutku vesoljne sodbe v dolini Jozafat.

Ob notranji strani barake so vzdolž ene stene izkopali meter globok in širok jarek, med jarkom in steno pa namestili leseno ploskev, na katero se je nato montirala mrežasta armatura, kovinsko ogrodje. Temu nasproti se je postavilo sredi barake vrtečo mizo z masivnim železnim ogrodjem, primernim za težko glino. V enem letu je bil zmodeliran relief, v drugem letu odlit mavčni negativ in zmodeliran model kipa ter odlit v mavce, tretje leto se je izdelovalo armiranje reliefnega pozitivna, se opravilo vlihanje v umetni kamen in čiščenje ter se pričelo na vrtu ležeči blok marmorja bosirati na grobo.

Liti relief in marmornati kip sta bila tako vsak iz enega kosa.

Z mestnega gradu so se leto za letom, dan za dnem vsipale preko umetnikovega doma granate, ki so se izgubljale nekje za Krimom, da se je treslo nebo. Po starodavnem, uveljavljenem pravilu: muze počivajo, kadar s svojim ognjenim mečem seka Mars.

Neke zgodnje pomladi, leta 1945, je priletela večja jata jeklenih ptičev izza Golovca in preko gradu odletela čez Vič, ko je na ta del mesta že natresla toliko ekrazita in bomb, da je treskalo in se stresalo kot v peklu, kamor je v nekaj trenutkih brez sledu izginilo mnogo hiš in ljudi; od nekaterih hiš so ostali le globoki lijaki in po razvalinah in drevju viseči kosi pohištva in ljudi. Francetu je razrušilo streho in pobilo vse šipe, pritisk je podrl več stropov, atelje pa razmajal, da ga je bilo treba podpreti s tramovjem in poslej ni bil več varen za delo.

Za nedolžnega reveža je vedno veljalo: žrtve morajo biti. To je bil refren tega časa.

Relief je komponiran v obliki polkro-

ga, kot triptihon. Sestavljen je iz treh delov, a drugačen od starih, kjer so bili trije deli okvirno docela ločeni. Globinsko plastično je komponiran povsem moderno: v plastičnih valovih se približujejo in odmikajo figuralne skupine, akcentirane prav za relief, s svetovnimi zgodovinskimi in svetopisemsko pomembnejšimi osebami, ki se kompozicijsko združujejo v celoto.

Spodnji del predstavlja bolj na levi sedanjega nosilca rodovino naročnika z njegovo družino, njegove bližnje in daljne sorodnike, prijatelje in znance, ki se deloma izgublajo v ozadju, deloma pa zavzemajo sredino, kjer je skupina najbolj vidnih osebnosti te fare z duhovniki in svetnimi predstavniki.

Proti desni polovici plastičnost valovito prehaja na rob in nato navzgor in že v ozadju je podrejeni del, sestavljen iz vizionarnega slovanstva. »Tako napravi,« mi je naročil Tone, »da bodo vsaj nad mojim grobom združeni vsi Slovani!« Tako se družijo Čeh z Ukrajincem, Rusinja s Poljakom, Slovak s Slovenko, Bolgar s Srbom in Hrvatom. Združuje jih Krek z Majniško deklaracijo, ki jo sestavlja doktor Alojzij Res. Za njimi so narodni buditelji in vzgojitelji s Slomškom, ožji rojaki kulturonosci: Trubar, Jaklič, Prelesnik, Jurčič, Stritar, Levstik, glasbenik Gallus, in širši: Borštnik, Verovšek, kritik Vurnik, slikar Jakopič, Cankar, Prešeren in drugi.

Srednji plastični val, razgiban v ospredje, predstavlja na čelu svetega Petra kot ključarja, slovenskega ameriškega misijonarja škofa Barago in misijonarja Knobleharja, Cirila in Metoda in

patrone glavnih krstnih imen tega kraja. Vrh sredine ločujejo na vse strani štirje evangelisti.

Sredino reliefa na vrhu zaključujeta dva človeka, oče Adam z materjo Evo, na levo od njiju so očaki iz stare zaveze, kralja David in Salomon, Ezekiel, Abraham in drugi, na desni strani pa preroki Elija, Danijel in drugi.

Skrajni desni kot izpolnjuje rodbina umetnika in brat Tone s stricem Antonom.

Arhangel Gabrijel s titansko kretnjo, kot oblastnik nad vsemi trumami angelov z eno nogo kleči na oblaku, z desno roko pa kaže na svoje nebeško poslanstvo, kot je določeno za čas vstajenja.

Sto osemindvajset poprsij in portretov in sto podob nebeščanov, tako bi to delo označeval popis v knjižni izdaji Akademске založbe, če bi bila knjiga izšla, a je založba prej sama končala.

Do pasu v jarku v baraki na svojem vrtu, večinoma sede, pogostoma celo leže, je v treh letih končal glavnino dela.

Gabrijel se mu je čedalje bolj upiral. Zaradi lakote je bil kipar telesno že zelo oslavljen. Delo, ki ga je že skoraj petdesetletnik pričel, je klesal ravno deset let do popolne izgotovitve.

Nastal je še nek nov problem.

Ko je bil relief že izgotovljen, je umrla naročnikova žena. Naročnik se je znova oženil in dobil še dva otroka. Nekaj podob v levem kotu reliefa je bilo treba odsekati ter zmodelirati in uliti nove. Končno je bil relief z letnico 1953 za silo vržen na pokopališki zid, kjer sedaj nepokrit že občutno trohni. ■

Dan v podjetju – Bimedia d.o.o.

Tokrat v rubriki Dan v podjetju predstavljamo manj poznano in mnogim še skrito vrsto podjetništva, ki je v zadnjem letu, ko se spopadamo z različnimi vrstami omejitvev, preživela burno obdobje. Pogovarjal sem se namreč z našim občanom Jožetom Maroltom, direktorjem podjetja Bimedia d.o.o., kjer se ukvarjajo s ponudbo kozmetičnih izdelkov ter prehranskih dopolnil. Iz pripovedovanja direktorja Jožeta Marolta bi lahko izpeljali njegov moto: *V poslu je treba imeti znanje, srečo in drznost - v pravem razmerju in ob pravem času.*

Bojan Novak

Zgodovina podjetja skozi oči direktorja

Po dobrem letu dela v marketingu na Radiu Slovenija sem se odločil, da začnem z oglasnim trženjem na svoje. Po nekajletnem uspešnem delu sem prerasel samostojno delo in leta 1997 odprl podjetje in dal priložnost za delo še drugim. Osnovna dejavnost je bila sprva oglasno trženje, od tod tudi ime podjetja Bimedia d.o.o. Leta 2003 sem ob trženju oglasov dobil informacijo, da uvoznik kozmetične linije Fruit of the Earth ne bo več zastopal. Takoj sem se dogovoril za sestanek, kjer so mi ponudili, da jo lahko prevzamem. In tako se je začela naša današnja zgodba. Ob prevzemu smo dobili tudi celotno distribucijsko mrežo veledegerij, platformo za prodajo v lekarnah. Analizirali smo potrebe trga in začeli iskati nove blagovne znamke: dodali smo naravne dezodorante Crystal in kmalu tudi trenutno najboljše blagovno znamko prehranskih dopolnil NOW. Kasneje smo dodali še nekaj drugih blagovnih znamk kozmetike in prehranskih dopolnil, trenutno pa smo v razvoju svoje blagovne znamke prehranskih dopolnil, ki bo sledila potrebam in trendom na trgu.

Kako je videti dan v podjetju Bimedia (Hiša zdravja)?

V podjetju so zaposleni različni profili sodelavcev. Srce podjetja so terenski predstavniki, ki vzdržujejo stik s prodajnimi mesti (lekarna, specializirane prodajalne), jih seznanjajo z novostmi, izobražujejo in ustvarjajo osebni odnos s tam zaposlenimi. Za strokovni del skrbi magistra farmacije, ki pripravlja interna izobraževanja za vse zaposlene od terenskih sodelavcev do prodaje in marketinga, v nadaljevanju pa tudi za prodajno osebje v lekarnah. Marketing in prodaja

skrbita za pripravo in izvedbo promocijskih in oglaševalskih kampanj, upoštevati je treba vse omejitve zakonodaje glede uporabe dovoljenih zdravstvenih trditvev za posamezne izdelke, pripravo deklaracij ter ažurno vodenje zalog in naročil izdelkov pri dobaviteljih. Logistika skrbi za sprejem izdelkov, etiketiranje in odpremo naročnikom. Dobro delovno vzdušje in prava motivacija sta porok različnih rezultatov.

Kakšne storitve in izdelke ponujate v podjetju?

Kot sem že omenil, ponujamo kozmetične linije Fruit of the Earth, ki letos praznuje 25 letnico na slovenskem trgu, naravne dezodorante Crystal, kozmetiko za psoriatike in atopike, Blue Cap in izdelke za intimno nego Glizigen. Naj-

Najboljša dva za krepitev imunskega sistema, vitamina C in D3

Naravni dezodoranti Crystal

Dober probiotik je osnova za močan imunski sistem

obsežnejša linija prehranskih dopolnil z okrog 100 izdelki je NOW, pred leti smo dodali še inovativna liposomalna prehranska dopolnila CureSupport, lani jeseni pa še blagovno znamko Avitale, ki ponuja sodobne in praktične izdelke v enoodmernih vrečicah. Izdelke prodajamo v lekarnah in specializiranih prodajalnah, sodelujemo pa tudi z dermatologi in ginekologi. Ker je strokovni vidik zelo pomemben, imamo v svoji sredi tudi magistro farmacije, ki je kredibilna sogovornica z lekarniškimi farmacevti in zainteresirano laično javnostjo na brezplačni telefonski številki. Skupni imenovalec vsem blagovnim znamkam je odlična kakovost, podprta z našo strokovnostjo.

Liposomalna prehranska dopolnila

Glavna tveganja, glavne priložnosti in izzivi za vaše podjetje:

Z več kot desetimi zaposlenimi še vedno sodimo med mala podjetja, kar pomeni, da se lažje prilagajamo trenutni situaciji in spremembam na trgu. Lansko leto je bilo zelo turbulentno, saj nam je koronavirus prinesla vrsto izzivov: nekaterih izdelkov nam je zmanjkovalo, terenski sodelavci so naenkrat morali ostati doma in se prilagoditi na nov način dela, tudi vsi sestanki se še vedno odvijajo na daljavo, skratka, postavljeni smo pred mnogo izzivov, ki jih je prinesel ta čas. Priložnosti so v spremljanju novih trendov in lansiranju primernih izdelkov ob pravem času, kar pa lahko hkrati predstavlja tudi tveganje ob napačni odločitvi.

Konkurenčna prednost podjetja:

Majhnost, inovativnost, nenehno v iskanju novih poslovnih priložnosti.

Mnenje o podjetništvu in obrtništvu v občini, državi in širše:

Podjetništvo je trd kruh, sploh če začneš iz nič, vedno je treba biti na preži in v za-

Daleč najbolje prodajan je aloe vera gel

četku te vsak dan kaj presenetiti. Nenehno se je treba truditi biti boljši in hitrejši od konkurence. Podjetništvo niso samo zmage, treba je biti pripravljen in znati sprejemati tudi padce in z močno voljo iti dalje. Uspešni podjetniki in njihove ideje so gonilo razvoja, napredka, glavni ustvarjalci novih delovnih mest. Država se velikokrat premalo zaveda pomena manjših podjetij, ki so glavni zaposlovalci.

Pomen sodelovanja med podjetniki:

Absolutno sem zagovornik sodelovanja, konkurenco pa je treba spoštovati. Že nekaj časa je na pohodu globalizacija, zato bo treba tudi v Sloveniji razmišljati o povezovanju ali kar združenju konkurenčnih podjetij, saj bo zaradi optimizacije stroškov lažje preživeti večjim kot pa manjšim igralcem na trgu.

Podjetje ponuja priložnost za sodelovanje:

V podjetju smo vedno odprti za dobre ideje. Kot sam rad večkrat rečem: prihodnost je v sodelovanju! Skupaj smo lahko močnejši. ■

»Podjetništvo je strast, želja po uspehu, tlakovana z vztrajnostjo.«

»Pravi podjetnik ima vedno premalo denarja in preveč projektov, ki jih želi uresničiti.«

Jože Marolt

OŠ Dobropolje

JVIZ OŠ DOBREPOLJE

VIDEM 80, 1312 VIDEM - DOBREPOLJE

Tel: (01) 7807-210 | E-naslov: o-dobropolje.lj@guest.arnes.si

Vpis otrok v vrtec Ringaraja za šolsko leto 2021/2022

V vrtcu Ringaraja izvajamo program v jasličnih oddelkih in v oddelkih od 3. do 6. leta starosti.

Na osnovi prijav ter v skladu z normativi in standardi, ki veljajo za vrtece, oblikujemo oddelke.

Vsi sprejeti otroci bodo vpisani v vrtec s 1. septembrom 2021. Ker bodo nekateri malčki primerni za vstop v jaslični oddelek šele v zimskih mesecih 2021/22, naj omenim, da je prav, da so vpisani že 1. septembra 2021, ker si le na tak način zagotovijo mesto v oddelku.

POSTOPEK VPISA:

- Na spletni strani vrtca Ringaraja dobijo starši obrazec Prošnja za sprejem otroka v JVIZ OŠ DOBREPOLJE. Obrazec najdete na povezavi: <http://www.osdobropolje.si/vrtec/dokumenti/>. Starši vlogo ustrezno izpolnijo in vrnejo v tajništvo do 31. marca 2021.
- Če je prijav več, kot je prostih mest, mora Komisija za vpis otrok v vrtec sklepati o otrocih, ki bodo sprejeti v vrtec.
- Po sprejemu v vrtec prejmejo starši obvestilo o sprejemu in

povabilo k vpisu. Pred vstopom v vrtec morajo starši pridobiti zdravniško potrdilo o zdravstvenem stanju otroka, o morebitnih dietah in otrokovih posebnostih.

- Ko starši pridobijo pozitivno mnenje zdravnika, je otrok dokončno sprejet v vrtec. Vzgojiteljica sprejme otroka v varstvo, ko ji starši dostavijo zdravniško potrdilo.
- Starši takoj po sprejemu obvestila o sprejemu otroka v vrtec oddajo na CSD Grosuplje vlogo za znižanje plačila oskrbnine v vrtcu.
- Staršem, ki so oddali Prošnja za sprejem otroka v vrtec po 1. aprilu 2020, ni treba ponovno oddati prošnje.

VSE STARŠE, KI NAMERAVATE VPISATI SVOJEGA OTROKA V VRTEC, PROSIM, DA TO STORITE ODGOVORNO. V PRETEKLIH LETIH SMO KAR NEKAJ OTROK SPREJELI V VRTEC, JIH RAZPOREDILI V ODELKE, DODATNO ZAPOSILILI DELAVKO, NATO PA SO JIH STARŠI ODJAVILI.

Lepo pozdravljeni.

Ravnatelj Ivan Grandovec

Teden kulture v vrtcu

Narod brez kulture je kot drevo brez korenine. Tega se zavedamo že na predšolski ravni in zato v vrtcu otrokom omogočamo, da kritično sprejemajo pravila in se udeležujejo v njihovem spreminjanju ter sodelujejo pri ustvarjanju kulture sobivanja v razlikah in drugačnosti. Otrokom omogočamo, da se seznanijo s širšo družbo in vključevanjem v kulturo, v kateri živimo.

Mateja Lohkar in Mojca Mlakar

Vsako leto obeležujemo slovenski kulturni praznik – Prešernov dan. Prešernov dan je osrednji slovenski kulturni praznik in državni praznik – dela prost dan v Republiki Sloveniji, ki ga praznujemo na 8. februar, obletnico smrti največjega slovenskega pesnika Franceta Prešerna. Vsa leta do zdaj smo v vrtcu skupno obeležili ta dan (branje poezije, deklamacije, prepevanje pesmic, poslušanje glasbe ...). Letos nam je epidemija covid-19 odvzela skupno vrtčevsko kulturno prireditev, vendar se je veliko kulturnega dogajalo v posameznih oddelkih, v njihovih mehurčkih. V skupnem prostoru

smo postavili slovensko mizo (slovensko, občinsko in evropsko zastavo, portret Franceta Prešerna, knjigo Poezije in cilindar (klobuk)).

V najstarejši vrtčevski skupini Sovice smo imeli veliko dejavnosti na temo kulture, na obeležitev slovenskega kulturnega praznika.

Najprej smo se pogovorili o tem, kaj je kultura. Otroci so se lotili pisanja svoje prve knjige, nekateri z zapisom, nekateri slikovno z risbicami. Skupaj smo ustvarili zgodbo *Zimski dan*. Prebirali smo pravljice, zgodbe, knjiga *O dečku, ki je pisal pesmi* je otrokom približala življenje Franceta Prešerna. Poslušali smo tudi balado *Povodni mož*, ki so jo

nato otroci ilustrirali. Veliko je bilo iger, pesmi, rim, šaljk, izštevank, ugank, besednih iger ... Otroci so narisali portret Franceta Prešerna. Spoznali smo državne simbole. Otroci so narisali slovensko zastavo, ki so jo odnesli domov in tako simbolno počastili dan kulture v domačem okolju. Uprizorili so tudi lutkovno predstavo v gledališču Sovice. Za vse gledalce so izdelali vstopnice in skupaj smo predstavili pravila lepega vedenja na kulturnih dogodkih. Bil je čas tudi za ustvarjanje in kiparjenje. Pred počitkom smo brali zgodbe iz knjige *Živali, moje prijateljice*, ki

jo je napisal domačin Stane Novak. Zgodbe o živalih in naravi otroke nevsiljivo vabijo v svet malih živali in jih bogatijo z novimi znanji.

V petek nas je obiskal France Prešeren. Bral nam je svoje *Poezije*. Ni pozabil na otroke. Delil je fige, zato so ga otroci klicali dr. Fig. Zahvala dijaku Ožbeju Rebolju, da se je za nekaj časa spremenil v največjega slovenskega pesnika in otrokom približal pesnikov lik. Ob zaključku dopoldneva smo poslušali himno Republike Slovenije – *Zdravljico*. V vrtcu je bilo čutiti veliko kulturne in slovenske energije. ■

Zima v gozdu

Letošnja zima je bila zopet zelo skopa s snežno odejo pri nas. Ko je prišla večina otrok nazaj v vrtec, smo imeli nekaj dni snežno odejo, da so se otroci naužili zimskih radosti na snegu.

Mateja Lohkar

Smo eden redkih vrtcev v Sloveniji, ki otrokom skozi okno igralnice nudi pogled na gozd, travnik, pašnik in ekovrt. Iz igralnice so otroci skozi daljnogled opazovali bližnji gozd. Opazili so gozdne živali, ki so jih vabile v svoj dom.

Gozd imamo vsi radi in učenje v naravi nam vedno daje dobre rezultate. Z vsakim sprehodom v gozd se nam odpirajo nova znanja ter razkrivajo majhni in veliki čudeži. Nobena igralnica ni približek za gibanje v naravi, kjer se otrok zabava, pridobiva raznolike gibalne izkušnje, se dobro počuti, kar vpliva tudi na druga področja razvoja.

Otroci, ki preiščejo vsako ped gozda in na koncu na vsako vprašanje najdejo pravi odgovor, so bili nad zimskih gozdom zelo navdušeni. Rekli so, da je pravljčen, na vejah s snegom so se v soncu kot dragulji lesketale drobne snežinke. Stresali so sneg z vej in iskali stopinje živali. Na vsakem otroškem obrazu je bil prisoten smeh. Otroci so si že oblikovali pristen, spoštljiv in kulturni odnos do narave kot posebne vrednote. Želimo si, da ta odnos do narave gojijo tudi odrasli, ker otroci takoj opazijo smeti v gozdu, kar pa je delo in nekulturnost odraslih in ne otrok.

Pozitivno doživljanje narave, gozda pa je vsekakor postalo stalen del življenja vrtčevskih otrok. ■

Zahvala družini Grandovec

Smo v času, ki je poln negotovosti in slabih novic. Vsi pogrešamo medsebojne stike in druženje. Hrepenimo po lepih in spodbudnih novicah, ki nas bodo opogumile. Pa vendar ni vse tako črno.

V skupino Zajčki, ki jo obiskujejo najmlajši vrtčevski otroci, stari eno leto, smo dobili posebno darilo. Družina Grandovec nam je podarila »gugalnico«.

Na njej otroci uživajo, se umirijo in sprostitjo.

Zelo smo veseli nove pridobitve ter se družini Grandovec najlepše zahvaljujemo in si želimo še naprej dobrega sodelovanja.

Darja Erčulj in Klavdija Kadunc

FEBRUAR 2021,
ŠTEVILKA 5

ŠOLSKI LIST IZBIRNEGA PREDMETA ŠOLSKO NOVINARSTVO

UVODNIK

Dragi bralci in bralke!

Smo že na polovici šolskega leta. Ker smo se pri predmetu Šolsko novinarstvo že zelo veliko naučili, smo en intervju opravili za oceno. Nika je opravila intervju z medicinsko sestro, ki dela na covid urgenci. Medicinska sestra je kar 17 let. Kako se gostinci soočajo s trenutnim stanjem, je raziskala Hana. Nina je svojega očeta vprašala, kako bi pouk na daljavo potekal, ko je bil on v osnovni šoli. Nik pa je sošolca povprašal o tem, kaj mu je bolj všeč – delo na daljavo ali v šoli.

Ostanite zdravi in ne pozabite – ukrepi niso sami sebi namen, temveč ščitijo nas in ljudi, ki jih imamo radi in nam veliko pomenijo. Bodimo pošteni drug do drugega in odgovorni.

Čarobnih in sivočih 8

Intervju z medicinsko sestro

Intervju sem izvedla: **Nika Kastelic**, 20. 1. 2021.

Hvala, ker si se odzvala na moj intervju.

V veselje mi je.

Koliko časa si že medicinska sestra?

Hmm, naj pomislim, kot medicinska sestra delam že 17 let.

Ali se na oddelku za covid veliko dela?

Ja, res se veliko dela, ampak jaz delam na urgenci za covid, saj je podobno.

Koliko ur na dan delaš?

Delam dvanajst ur na dan. Delam tudi ponoči in med prazniki.

Opiši svojo uniformo, ko si na urgenci.

Nosim oranžne hlače, belo majico in oranžno jakno.

Zakaj po tvojem mnenju covid narašča?

Zato ker se ljudje ne držijo pravil, ne razkužujejo rok, ne nosijo pravilno maske in se ne držijo razdalje.

Ali si v svojih sedemnajstih letih delovne dobe doživela kaj podobnega, kot je covid?

Ne, nikoli in verjetno nikoli več ne bo takšne epidemije; no, vsaj upam.

Na kakšen način cepivo pomaga?

Cepivo naredi obrambo v telesu; in ko virus vdre v telo, ga ta prepozna in uniči.

Ali se ti je že kdaj zgodila kakšna neprijetna stvar v službi? Kaj si naredila potem?

Ja, večkrat vedno pravim, da kdor dela, tudi greši. Najbolj neprijetno mi je bilo, ko se mi je raztrgala vrečka s krvjo, ki je bila namenjena bolniku; bilo mi je zelo hudo. Morali smo čim hitreje naročiti novo vrečko krvi.

Ali imaš rada svojo službo?

Zelo imam rada svoje delo in ponosna sem, da sem medicinska sestra.

Hvala za intervju.

Malenkost, pa še kdaj. Hvala tudi tebi, ker si me povprašala o moji službi. Postavila si mi vprašanja na mestu.

Intervju s sošolcem

Sem **Nik** in predstavil vam bom intervju s sošolcem Svitom. Zanj sem se odločil, ker se mi zdi zanimiv.

Ali ti je šolanje na daljavo boljše kot šolanje v šoli?

Ne, zato ker se mi doma ne da delati, v šoli pa smo prisiljeni.

Ali lažje delaš nalogo doma ali v šoli?

Ko smo bili v šoli, saj si vzamem malo pavze, potem pa grem takoj delat; sedaj pa je naloge veliko in se mi ne da.

Ali se lažje učiš zdaj ali ko smo bili v šoli?

Zdaj, saj sem ugotovil novo tehniko učenja iz učbenika.

Kdaj si imel več prostega časa, sedaj ali v šoli?

Zdaj ga imam več, ker ko smo bili v šoli, smo imeli šest ali sedem ur, sedaj pa imamo le tri ali štiri ure.

Ali ti je bolj všeč druženje prek interneta, ZOOM-a, ali fizično, torej v živo?

Seveda mi je ljubše v živo, saj smo se veliko časa smejali, zdaj pa ne najdemo teme za pogovor.

Gostinstvo med korono

Aleš in Maruša Adamič (lastnika Pizzerie Adam)

Spraševala je: **Hana.**

Koliko časa že obratuje vaša gostilna?

Naša gostilna obratuje že od leta 1994. V gostilni sva zaposlena oba.

Kako ste se odzvali, ko ste izvedeli, da ne bo gostilna obratovala kot po navadi?

Ja, bil je en velik šok, saj se je to v prvem valu zgodilo čez noč. Poskrbeti je bilo treba za vso hrano, pijačo, ki smo jo imeli na zalogi.

Ali imate več dela kot po navadi, ko ni bilo virusa (računi, delo, razporeditev dela)?

Ne, dela v gostilni je manj kot prej, saj izdajamo samo hrano. Smo pa veseli vsakega naročila, ki pride. Ogromno dela pa je s papirji. Poskrbeti smo morali za vse papirje in zaposlene. V prvem valu smo imeli zaprto gostilno en mesec, nato pa smo začeli z izdajo hrane. V drugem valu pa smo se že takoj odzvali na zaprtje in tako, že odkar nas je država zaprla, izdajamo hrano za domov.

Ali poleg vaju, ki delata v gostilni, delajo še drugi uslužbenci?

V podjetju imamo zaposlenih pet oseb. Ena zaposlena je na porodniški, ostali pa delamo skrajšani delovni čas.

Kako ste si razporedili delo?

Delo smo si razporedili tako, da en teden delata dva zaposlena, naslednji teden pa midva.

Ali se je običajni delovni čas zelo spremenil od današnjega (med koronavirusom)?

Ja, tudi delovni čas se je spremenil. Med tednom delamo od 10. do 18. ure, med vikendom pa od 11. do 20. ure. Edino, kar je korona dobrega prinesla, pa je to, da smo si ponedeljke vzeli zase. Tako da imamo ob ponedeljkih zaprto gostilno, seveda pa ta dan izkoristimo za pisarniška dela, ki jih pa v tem času ni malo.

Kateri način dela vam bolj ustreza: oddajanje hrane z maskami ali način dela, kot je bil po navadi (ko še ni bilo virusa)?

Seveda da tako, kot smo delali včasih. Kot gostinci pogrešamo pristen odnos s strankami, nasmeh na obrazu, pogovor, s katerim razveseliš gosta, ko pride v gostilno. Kot lastniki domače gostilne na podeželju komaj čakamo, da odpremo svoja vrata na stežaj.

HVALA, DA SEM VAS LAHKO INTERVJUVALA.

Intervju skozi očetove oči o šoli na daljavo nekoč

Danes sem se odločila (**Nina**) napraviti intervju s svojim očetom, saj ima bogat besedni zaklad. Povprašala sem ga o tem, kako si misli, da bi potekala šola na daljavo v njegovem otroštvu, tj. v letih 1987–1994.

Na kakšen način bi prenašali gradivo?

Verjetno bi učitelji bili bistveno bolj obremenjeni kot sedaj. Verjetno bi zadeva potekala nekako takole: učitelji bi morali gradivo namnožiti (s ciklostilom, pozneje s fotokopirnimi stroji). Učenci bi nato na določen dan in uro prišli do šole in »dvignili« to gradivo. Hkrati bi dobili navodila za naslednjič ter prinesli že izpolnjene »učne liste«, naloge ipd.

Kako bi si dopisovali oz. s čim?

Enostavno si ne bi. Edini način komunikacije je bil stacionarni telefon, pa še to ga kateri od sošolcev ni imel ...

Bi lahko nadoknadili, kar ste zamudili?

Težko. Že sedaj se veliko snovi ne predela, takrat pa bi bilo spremljanje posameznih učencev še veliko težje. Verjetno bi

vsaj generacija morala ponavljati razred.

Kaj misliš, da bi na »šolo od doma« rekli starši?

Menim, da kaj dosti ne bi imeli reči. Bi pa verjetno (vsaj moji starši) bolj strogo pristopili k zadevi.

Kaj meniš, da bi v tistem času zadostovalo (kakšne naprave)?

Kot sem že omenil, je bilo v tistem času komuniciranje na daljavo omejeno le s stacionarnimi telefoni. Računalniki so bili v tistih časih namenjeni le urejevalnikom besedil in enostavnim igricam (tako imenovani 286, 386 itn.). Poleg tega so bili ti računalniki za tiste čase zelo dragi. Internet pa je bil leta 1990 še zelo zelo v povojih.

Bi bili zmožni delati sami, brez pomoči učiteljev?

Težko. Mislim, da sistem, kot sem ga opisal (če bi do take situacije takrat prišlo), ne bi bil vzdržan. Nekdo bi pač moral podajati snov. Starši so hodili v službe, otroci bi bili sami doma ... bilo bi izredno zahtevno.

Poročilo o dejavnosti

Teden pisanja z roko 2021

Teden pisanja z roko (od 18. do 22. januarja 2021) je za nami. Šestošolci in sedmošolci JVIZ OŠ Dobrepolje so lepo, berljivo, skrbno oblikovali in povezovali črke v besede, te pa v povedi. Osrednja tema Tedna pisanja z roko 2021 je bila *Pišem pismo prijatelju*.

Emma Sevšek

Široka tema, ki omogoča ustvarjalnost v največji možni meri. Saj prijatelj je lahko kdor koli: dedek, babica, sošolec, sosed, boter, brat, sestra, bratranec, oče, mati, učitelj ... Pismo pa je čudežno zdravilo v marsikateri stiski, saj vanj lahko izlijemo svoja najgloblja čustva. Trenutne razmere kar kričijo po tem, da se komu izpovemo. In smo se. Da, na tihem sem si tudi jaz želela prejeti pismo. Kdaj sem ga nazadnje? In sem ga. Vljudnost pa na-

rekuje, da nanj tudi odgovorimo. In sem vzela nalivno pero v roke ter odpisala. Kdaj sem nazadnje tako skrbno povezovala črke v besede, v povedi? Vznemirljivo.

Ambasadorji Tedna pisanja z roko 2021 so:

- Erik Breclj, kirurg in aktivist;
- Urša Menart, režiserka in scenaristka;
- Tadej Pogačar, kolesarski šampion.

Nagovor pa je z roko napisala tudi Simona Kustec, ministrica za izobraževanje, znanost in šport, ter na ta način

Teden
pisanja z roko 2021
od 18. do 22. januarja
JVIZ OŠ Dobrepolje

Mentorica Emma Sevšek

podprla tako pomembno dejavnost, saj pisanje z roko spodbuja kompleksnejše delovanje možganov, omogoča dolgotrajnejšo pozornost, spodbuja ustvarjalnost, upočasnijo mentalno staranje, zagotavlja večjo vztrajnost pri delu, informacija se v spominu obdrži dlje časa, pisec se domisli več idej kot pri pisanju s tipkovnico ...

Računalnik DA, toda mi radi pišemo z roko. ■

Jalovan, 15.1.2021

Špirtovno čestitke,

velo sem se razveselila naloge, da napišem pismo prijatelju. Veliko sem se, da bom pismo napisala vam, da me bolj spomnete. Videl je iz mojega brata Haja, ampak midva ova si zelo redkino. Imam tudi sestro dvojico Bing, ki oblikuje čimeno želo s pilogojem, programom, keradi ali kaj zbirat težko.

Kako li vam povedati, da se močno posvečam želo, vse čestitke in veselje. Hkrati pa pogrešam plavanje in svoje so tekmovalce, ter tudi trenirke.

Plavanje se tekmovalno ukvarjam že 1 leto. Trenirke imam naredilna na sodne in vake trenirke. Vsaki trenirki imam 6 krat na teden po 1500, vsaki trenirki pa imam 1 krat na teden po 1500. Trenirke so izredno disciplinirani in pisco hitro, pisco, delja in pisco, ki iz tudi moja najljubša disciplina.

Dosega sem tudi že dobre rezultate. Doma imam 2 leti, 1 srebrno in 4 bronaste medalje.

Ja dosegaiz rezultate, sem dočela veliko trdega dela in napornih trenirke, ampak dober rezultat odtehta vsi napori. Ja vaki trenirki dam vse od sebe, s ciljem, da dosežem in izboljšam svoj osebni rekord.

Če bi, ker se izločim na deljavo in vladajo vredna svetovna niman vodnih trenirke. Imam namo vake trenirke, 5 krat na teden. Kako li si, da se zopet najdem v bosen in v izredno delo, ker je večino v vaki veliko boljše.

Čelo lepa vas pozdravim.

Emma Sevšek

Jalovan, 19.1.2021

Draga Jca,

Tvoje pismo me je prijeto presenetilo, zelo razveselilo. Na tihem sem si pisco želela, da bi tudi meni kdo pisal. Nujneje, kako se je to tudi zares umislila. Iskrena hvala, nis mi mi polpicala dan. To so vsi drobni trenutki, ki nam omisljajo življenje.

Jca, nis sem se bolj spomnala, ko sem prebrala tvoje pismo. In prišla do spoznanja, kako malo zares vemo drug o drugem in v razredu gledam samo na to, kako lo naredi svoje slovenske. V resnici pa imam med seboj mlade ljudi, ki jih najraje v isto stvarbo, vsek s svojimi radostmi in tudi kizavami, stekami, stahovi, za kakre spleh se vemo in se pogosto naporno odpravem.

Jca, ponosna sem nate, da si uspešna plavalca. Res se za teva stiska mnogo odteha, a zadovoljstvo ti žene naprej. Najamem, da zdat plavanje močno pogrešiš. Res si želim, da čim prej normalno zaživimo. In da iz te preizkušnje tudi kaj dobrega odnesemo in življenja.

lepo te pozdravim.

Tvoja učiteljica
Emma Sevšek

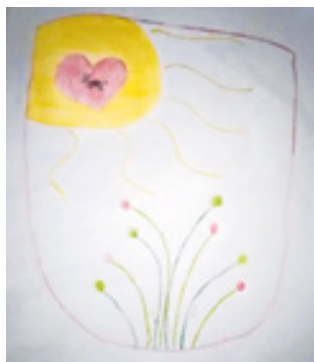
Ustvarjanje med šolo na daljavo na PŠ Struge

Grb je lahko simbol mesta, organizacije, društva ali države, v Sloveniji tudi občine.

Izvor grbov sega v srednji vek, ko so si vitezi pobarvali ščite, da so dosegli večjo prepoznavnost.

Mojca Pugelj, razredničarka 4. in 5. razreda PŠ Struge

Tudi učenci 4. in 5. razreda PŠ Struge so med šolanjem na daljavo pri likovni umetnosti ustvarjali. Nastali so njihovi osebni grbi, v katerih so predstavili sebe in pokazali, kaj radi počnejo, kaj jim je všeč.

TILEN: Rad imam naravo in živali.

ERIK: Rad popravljam in všeč mi je zima.

MATEJA: Konji so mi zelo všeč in si želim, da bi ga imela. Upam, da se mi želja uresniči. Ptiki so mi lepi, lepo čivkajo.

DAVID: Rad imam gozdne živali, lepo mi je, ko lahko atiju pomagam delati v naravi.

ANJA: Knjiga je moja prijateljica, popelje me v dogodivščine drugih živih bitij.

JAKOB: Rad pomagam na žagi, kartam, skačem v vodo in obožujem pomfri, sladoled in sok.

ADAM: Rad pomagam pri kuhanju, dober sem v matematiki, rad igram nogomet in streljam z lokom. Všeč mi je modra barva.

JAKA: Rad igram na harmoniko.

VID PETER: Obožujem šport, zlasti nogomet.

PATRIK: Rad igram nogomet, mavrica pa mi prinaša srečo.

Preizkusili so se tudi v pisanju pesmic o zimi:

ANJA NOSE:

Sneg že pada pri nas,
vsi smo srečni,
da se spet lahko podimo
in da norčije delimo.

Rdeča lica, smeh na obraz,
vsi smo srečni,
ker je zima pri nas.
Zima je prišla,
vsi veseli in srečni smo za dva.

JAKOB POGORELC:

Po belem hribu
se z bobom podimo
in snežinke lovimo.
Ko pa pride mrak,
hitro na toplo bežimo.

VID PETER PUGELJ:

Bela puščava zunaj odseva,
moja prijateljica pa sameva,
kožuh debel snežni jo greje,
sredi snežne puščave se smeje.

MAŠA STRUNA:

O beli naš snežak
že prihaja do nas.
Še gumbe gor mu damo
in že bo nared.

DAVID KLUN:

Pet jih je,
vsak drugačen je.
Naj bo moder ali rdeč,
srce je veliko za celo pest.

Prišel je čas,
ko je padel z neba.
Pokril je zeleno odejo,
zdaj bela je in se lesketa.

PATRIK KOVAČIČ:

Ko se zima prebudi,
sneženi mož oživi.
Sanke po hribu drsijo
in otroci na njih se smeji.

TILEN KOVAČIČ:

Ko pride zima,
je vedno dobrodošla belina.
Zapadejo snežinke,
ki padajo na tla
kot prave pobalinke.

ERIK KOVAČIČ:

Spet prišla je zima k nam,
vsa ledena,
pride še snežak,
otroke je razveselila.

MATEJA ŽNIDARŠIČ:

Stoji, stoji tam beli mož,
mogočno dvignjen sredi ledenih rož.
Veselo smeje se vam,
vesel pozdrav pošlje nam.

ADAM LOHKAR:

Bele snežinke letijo z neba,
lepa bela je narava vsa.
Mraz ne moti nas preveč,
saj greje nas topla peč.

Prostofer – nekaj statistike

Leto 2020 je močno zaznamovala pandemija covid-19, kar se je poznalo tudi pri opravljanju dela prostoferjev. V prvem valu epidemije spomladi več kakor dva meseca (od sredine marca do zadnjega tedna maja) ni bilo prevozov. V drugem valu jeseni pa zaradi pandemije ni bilo prekinitve dela prostoferjev, le v novembru je bilo opravljenih poti precej manj.

Andrej Vreg

V primerjavi z letom 2019 se število prevozov ni bistveno povečalo, so pa trajali dalj časa, ker uporabniki ob obisku zdravnika opravijo še druge opravke, kot so obisk lekarne, nakupi in podobno.

Lani smo prostoferji opravili 126 voženj. V ta namen smo prevozili skoraj 10.000 km, povprečno 79 km na vožnjo. Skupno smo opravili več kot 415 ur prostovoljnega dela. Vožnja je bila povprečno daljša od treh ur, kar nekajkrat pa je trajala osem ur ali celo več. 95 % voženj je bilo potrebnih zaradi obiska zdravstvenih ustanov. 44 % prevozov je bilo

opravljenih v Ljubljano, 26 % v Grosuplje, niso pa bili redki prevozi tudi v bolj oddaljene kraje, kot so Novo mesto, Ptuj, Golnik in drugi.

Brezplačni prevozi za starejše, bolne ter za vse pomoči potrebne so v naši občini sedaj že kar utečena praksa in naj bo tako tudi v prihodnje. Zadovoljstvo

uporabnikov jasno kaže, da je tovrstna storitev potrebna in dobrodošla.

Vabimo vas, da se pridružite PROSTOFER-ju, saj je v družbi vožnja prijetnejša in zadovoljstvo ob pomoči soljudem večje. ■

**Klicni center vsak delovnik
med 8.00 in 18.00
na brezplačni številki**

080 10 10

Dimniški požar v Hočevju

Na miren sredin večer, 3. februarja 2021, ko smo se že vsi počasi odpravljali spat in smo bili z mislimi že v naslednjem delovnem dnevu, so nam ob 21.34 zapiskali pozivniki, na njih pa napis: »Dimniški požar v dolini, vikend, Hočevje.«

Miha Kuplenk, PGD Videm Dobropolje

Kar naenkrat je bilo mirnega večera konec – hitiš se obleči, iščeš nogavice, majico in hlače, zato da boš kar najhitreje prispel v gasilski dom. Med potjo preišljuješ in upaš, da je res samo dimniški požar in ne še kaj hujšega zraven, saj je pot do Hočevja v takih trenutkih

kar dolga.

Dimniški požar je opazil sam lastnik vikenda in nemudoma poklical na številko 112. Na kraj smo prihiteli gasilci PGD Videm - Dobropolje in PGD Hočevje. Nemudoma smo se odpravili na streho objekta do dimnika, v katerem je ogenj le še tlel. Ko je ogenj do konca ugasnil, smo dimnik očistili. V notranjih

prostorih vikenda smo s termovizijsko kamero pregledali dimniško tuljavo ter prostore, ki so v stiku z dimnikom. Nato smo iznesli vse saje, ki so se nabrale ob čiščenju. Lastniku smo svetovali obisk dimnikarske službe, saj je treba dimnik po vsakem takem dogodku pred ponovno uporabo peči pregledati. ■

Zahvala gasilcev

Primož Šporar

Spoštovane občanke, spoštovani občani.

Ob koncu minulega leta smo vas v vseh Bruhanja vas, Mala vas, Podgorica, Podpeč, Predstruge in Videm ponovno obiskali člani PGD Videm - Dobropolje, da vam zaželimo sreče in zdravja ter podarimo nov koledar za leto, v katerega smo že vstopili.

Vsako leto nas sprejmete odprtih rok, ker vemo, da cenite in spoštujete naše delo in trud.

Na tem mestu bi se vam radi še enkrat zahvalili za vse vaše prispevke. V letu 2021 nas čaka veliko izzivov in vsak evro nam še kako pride prav. Posebna zahvala pa še vsem tistim, ki ste se odločili, da nam namenite pol odstotka svoje

dohodnine in nam tako še dodatno pomagata.

**Z gasilskim pozdravom Na pomoč!
Gasilci PGD Videm - Dobropolje**

Utrinki iz zavoda Prizma Ponikve

Mesec februar je čudovit in bogat. Modrina neba, ledene in jasne noči, polne zvezd, mesec, v katerem praznujemo kulturni praznik, ko je čas za slastne krofe, praznik vseh, ki ljubijo življenje, otroke, starše, prijatelje, naravo, partnerje; skratka, lepih občutkov je v izobilju.

Špela Selan, Prizma Ponikve

Prav neverjetno se zdi, da je bil mesec januar prav tako mrzel, s sončnimi in jasnimi dnevi, z velikimi kosmatimi in čudovitimi snežinkami, ko bi si lahko prav tako privoščili krof, brali pesmi, poezijo, bili zaljubljeni ... A tega ni bilo ...

31. decembra 2020 smo v PSVZ Prizma Ponikve zaključevali lepo leto. Leto, v katerem nam je uspelo preprečiti, da bi covid-19 vstopil v naš zavod. Taisti dan je bilo organizirano prvo cepljenje za stanovalce in zaposlene iz zavoda in bivalnih enot. Dan je bil poln živahnega zaključevanja, načrtovanja za naprej, ker s 1. januarjem je vsako leto »vse drugače«.

Na silvestrovo zvečer, ko je bil marsikdo v toplem objemu doma, ob praznični večerji, smo v zavodu dobili prvo potrjeno okužbo. Še isti večer so gospo s potrjeno okužbo v oskrbo in nego sprejeli v sosednji Zavod sv. Terezije, ki je že imel vzpostavljeno rdečo cono. Iskrena hvala direktorici in zaposlenim za pomoč. Zaposlenim v zavodu in vsem stanovalcem smo preventivno v prvem delu noči 31. decembra 2020 že odvzeli brise. Stanovalci so ostali v svojih sobah, zaposleni smo se preoblekli v OVO. Časa za praznovanje ni bilo, treba je bilo organizirati nov dan.

Nič več ni bilo tako, kot je bilo. Dnevi so si sledili ... Nobeno jutro nisi imel možnosti, da se vnaprej pripraviš na to, kaj bo sledilo tisti dan. Teža negotovosti pred novim jutrom je bila ogromna.

Na poti v službo so se kar sama od sebe postavljala vprašanja. Kdo je na novo zbolel, je zbolel kdo od tvojih sodelavcev? Ali bom zmogel? Najtežje vprašanje, ki si si ga zastavil, je bilo zagotovo, ali se je komu zdravstveno stanje tako poslabšalo, da ne bo zmogel ...

Ne glede na vse teoretično znanje, praktično znanje, na vse videno in slišano v medijih se na to življenjsko situacijo ne moreš pripraviti.

Največje in najlepše presenečenje pa

so nam pripravili naši stanovalci. Praktično brez večjega vznemirjenja so sprejeli dejstvo, da jim bomo pomagali po svojih najboljših močeh, da vsa družjenja odpadejo, da za nekaj časa ostanejo v svojih sobah in da moramo zaposleni obvezno nositi OVO.

V vseh teh štirih tednih je bilo vsak dan toliko sprememb, da smo tudi zaposleni vsem težko sledili. Hkrati pa toliko lepih in skupnih trenutkov s stanovalci in med zaposlenim, ki jih ne bomo pozabili in lahko tudi nikoli ponovili.

Samo še enkrat se je izkazalo, da so zaposleni v zavodu stopili skupaj – kot bi

nas držala skupaj nevidna trma. Vsi zaposleni so delali od prvega do zadnjega dne – slabe štiri tedne, ko smo v zavodu zaprli rdečo cono, v popolni OVO-opremljeni, premočeni že v prvih desetih minutah.

In čeprav na začetku dvomiš, tako kot vedno v življenju, minejo tudi najdaljši in najtežji trenutki. Tudi za nas so minili.

Ni lahko ubesediti zahvale za vse zaposlene, ki so delali čez svoj delovni čas, prihajali nazaj na delo, kljub utrujenosti ohranjali strpnost in potrpežljivost ne samo do stanovalcev, ampak tudi do svojcev, ki smo jih dnevno obveščali o vseh spremembah naših stanovalcev.

Ob koncu lahko rečemo, da nam je z roko v roki s sodelavci in stanovalci, s svojci in vsemi iz lokalne skupnosti, ki so nam namenili lepe in vzpodbudne besede, s pomočjo tudi sladkih trenutkov Župnijske karitas Videm - Dobropolje, uspelo, da danes ponovno vidimo, občutimo bogastvo meseca februarja.

Zahvala tudi vsemu zdravstvenemu osebju, ki je skrbelo za naše stanovalce, ki so bili na hospitalizaciji, predvsem pa še enkrat veliko priznanje sodelavcem za delo in stanovalcem za vso potrpežljivost in lepe trenutke, ki smo si jih delili v mesecu januarju. ■

Sto let gospe Ljudmile Peterlin

Na valentinovo je dopolnila 100 let življenja gospa Ljudmila Peterlin z Vidma. Domači so ji pripravili lepo praznovanje, ki ga je popestrilo ubrano petje Zagoriških fantov. Pridružili smo se predstavniki Rdečega križa, Karitas in Društva upokoencev. Za častitljivi življenjski jubilej sta jo obiskala in ji čestitala tudi g. župnik Franc Škulj in g. župan Igor Ahačevič.

Marta Šuštar

Gospa Ljudmila se je rodila daljnega leta 1921 v Podhojnem Hribu v župniji Rob. Bila je druga od petih otrok, imela je tri sestre in brata. Imeli so kmetijo, govejo živino in vedno tudi konje. Druga svetovna vojna je zaznamovala tudi njihovo družino. Oče, ki je imel konja in voz, je za partizane vozil hrano in drugo opremo, pogosto v mrazu, snegu in dežju. Zato je hudo zbolel, nakopal pa si je tudi sovraštvo druge strani. Na dom je prišla skupina domačinov, ki so bili pri črni roki, in so ga hoteli ubiti. Ker so videli, da je že zelo bolan, so ga pustili. Kmalu je res umrl. Brata, ki je bil še mladoleten, so Italijani odvedli v taborišče na Rab. Preživel je internacijo, se vrnil in prevzel kmetijo, kjer sedaj gospodari njegov sin in redi konje.

Gospa Ljudmila se je komaj 19-letna poročila in prišla na Videm. Kar tri sestre so se poročile v dobropoljsko faro. Najstarejša je bila pri Klinčih na Vidmu, ena pa pri Ulčarjevih v Ponikvah. Najmlajša sestra je 14 let mlajša od ge. Ljudmile in še živi v Ljubljani. Tudi pri Peterlinovih so imeli kmetijo. Redili so do osem glav

Slavljenka Ljudmila Peterlin

živine. Dela je bilo vedno dovolj. Bila je skrbna mama in gospodinja. Pozabljala je nase in skrbela za družino. Rodila je pet otrok, tri sinove in dve hčerki. Eden je umrl takoj po rojstvu, sin Tone pa je umrl pred nekaj leti. Mož je umrl pred 40 leti. Sedaj živi mirno življenje v domači hiši skupaj s sinom Milanom, ki vzorno skrbi zanjo. Tudi hčerka Nevenka jo pogosto obiše. Radi pa jo obišejejo tudi

Šopek za 100 let

drugi sorodniki in sosedje, saj je mama še popolnoma bistrega uma in pokretna. Je zdrava. Vsak dan vzame samo dve tabletki za srce, drugih zdravil nima. Zadovoljna je s svojim življenjem. Pravi, da je lepo poskrbljeno za starejše ljudi, ko jim prinesejo kosilo na dom. Živi skromno, hvaležna je za vse, kar ima. Pravi, da ji nič ne manjka.

Na njen rojstni dan je bila nedelja, prekrasen sončen zimski dan, kot nalašč za praznovanje. Vesela je bila obiskov in voščil. Ogromen šopek rož je krasil ku-

Župnik in župan s slavljenko

Zagoriški fantje, sin in hči

hinjsko mizo. Nismo ji sicer mogli stisniti roke, saj smo upoštevali varnostne ukrepe in smo posamično stopali do nje, da smo ji v varni razdalji voščili. Najbolj so jo razveselili Zagoriški fantje, ki so ji zapeli nekaj lepih slovenskih pesmi. Ker je tudi ona vedno rada in lepo pela, je tudi zdaj zapela skupaj z njimi.

Naslednji dan sta jo obiskala še g. župan in g. župnik in ji podarila lepo sliko Usmiljenega Jezusa. Zelo je bila vesela. Postavila jo je na vidno mesto poleg slike pokojnega sina Toneta.

Spoštovana gospa Ljudmila, ob častitljivem življenjskem jubileju Vam še enkrat iskreno čestitam in Vam želim še veliko prijetnih dni v krogu vaših dragih. ■

Predstavniki Karitasa, Rdečega križa in Društva upokoencev s slavljenko

Postni čas 2021

Postni čas se začne na pepelnico, 17. februarja, in konča na veliko soboto, 3. aprila. Post nas nagovarja k odpovedi in poglobitvi našega odnosa z Bogom ter sočutju z ljudmi v stiskah. Karitas nam vsako leto pripravi številne postne spodbude. Najdete jih na spletni strani www.karitas.si.

Marta Šuštar

Naj povzamem samo nekaj misli Petra Tomažiča, generalnega tajnika Slovenske karitas:

Lahko bi rekli, da letošnji postni čas v okoliščinah, v katerih živimo ta trenutek zaradi epidemije, sploh ni potreben. Tako ali tako smo omejeni in se marsičemu odpovedujemo že od lanskega posta. Kaj si bomo torej nalagali še dodatne odpovedi?

Seveda pa namen posta ni, da se vrtimo okrog sebe, se trpinčimo, se ukvarjamo s svojim telesom in štejemo molitvice. Post je čas za premislek in umiritev. Kam naj skrene naša ladja življenja in kaj je veter za naša jadra, za naš pogum, za naše veselje nad življenjem, za rast v ljubezni in razdajanju? Kaj je resničen korak naprej v smeri Očetove volje? Kaj se je skoraj posušilo v odnosu do bližnjih in Boga? Na potezi sem prav jaz, kot sin, starš, zakonec, župljan, sodelavec in na prvem mestu kot Božji otrok. Na potezi sem, da prisluhnem Bogu, stopim naproti sočloveku, da se poskušam vanj vživeti, mu pomagati.

Na potezi sem, da opustim razvade, ki povzročajo trpljenje meni in okolici. Gotovo je ena izmed večjih razvad v naši deželi prevelika razširjenost alkohola, ki

povzroča veliko trpljenja. V drugi veliki skupini so nevoščljivost, opravljanje, privoščljivost, napuh in požrešnost. In kot tretja zelo nevarna je tehnologija ekranov, ki se vrašča v nas in nam jemlje osredotočenost.

Vredno je prepoznati v sebi te hude skušnjave. Izstopimo iz kroga samovšečnosti in kaj naredimo za skupno dobro. Pri tem ni strahu, da bomo izgubili svojo celovitost in posebnost. Za skupno dobro

je dovolj že to, da nosimo masko, spoštujemo ukrepe in se cepimo. Predvsem pa, da ne kritiziramo in tarnamo vse povprek, ampak iščemo rešitve in nove boljše poti. Papež Frančišek nas še posebej vabi, da iščemo skupne rešitve in nove boljše poti, ki kljub osebnim razlikam vodijo k edinosti.

Povabila Slovenske karitas za letošnji post:

1. Preventivna spodbuda 40 dni brez alkohola – MOJA POTEZA

Vključitev v akcijo pomeni, da ves post ne pijemo in ne strežemo alkohola. Z odpovedjo predvsem izrazimo solidarnost z vsemi, ki trpijo zaradi alkohola v družinah, v prometu in zdravju. Je pa lahko tudi preizkušnja in test za vse tiste, ki težko zdržijo brez alkohola. Morda bo le kdo ugotovil, da ima resne težave s pitjem alkohola, in poiskal pomoč.

Poleg Karitas podpira spodbudo še 13 drugih organizacij. Ambasadorica letošnje akcije je Lara Unuk, šahovska velemojstrica, spodbuda pa nosi naslov »Moja poteza«. Vsak izmed nas je povabljen, da izbere pravo potezo. Več informacij lahko dobite na <https://brezalkohola.si/>.

Za sodelovanje imate vsaj tri dobre razloge.

Krepitev zdravja

Pitje alkoholnih pijač že v manjših količinah škoduje imunskemu sistemu in poveča tveganje za okužbe. V času okužbe z virusi je še več razlogov, zakaj pitje alkoholnih pijač ni dobra izbira. (Projekt SOPA, NIJZ)

Varnost na cesti

Med vožnjo pod vplivom alkohola se vidno polje zoži, upočasnijo se hitrost odzivanja, poslabša se koordinacija rok in nog. Voznik se precenjuje in ima lažen občutek, da je sposoben reševati stvari. Alkohol nikakor ne spada v promet. (AVP)

Dobri odnosi

Eden od pogostih razlogov za uporabe omame je bivanjska praznina, ki se še posebej pri mladih kaže kot dolgčas. Odlično ga preženemo, če počnemo kaj zanimivega. Morda je čas za družabne igre, ki povezujejo in zabavajo hkrati?

(Mateja Debeljak, univ. dipl. soc. del.)

2. Ne pozabimo na dobrodelnost

Naše odpovedi dobijo nov smisel, če to, kar z odpovedjo privarčujemo, nekomu podarimo in mu olajšamo stisko. Vsak lahko najde neko organizacijo, ki ji zaupa, ali nekoga, ki potrebuje pomoč. Pomoč niso le denarna sredstva, ampak tudi naš čas, naša prijaznost, morda fizična pomoč.

Škofijska karitas nas v postnem času še posebej vabi, da sodelujemo v akciji »Ne pozabimo«, ki je namenjena ljudem v stiski v JV Evropi (BiH, Srbija, Makedonija in Albanija). Z zbranimi sredstvi podpirajo ljudske kuhinje, pomagajo s paketi hrane, šolskimi potrebščinami, higienskimi pripomočki ter nego na domu za starejše, invalidne in bolne. Zaradi pandemije covid-19 se je na že tako revnih območjih veliko družin znašlo v hudi stiski. Položnice lahko dobite v župnijski cerkvi na Vidmu pod korom. Tam lahko dobite tudi zanimiv postni koledar za otroke.

3. Poglobimo postni čas, naredimo korak naprej

Za kristjane je post predvsem priložnost, da znova oživimo in obogatimo svoj odnos do Boga in do bližnjega. Cerkve so spet odprte. Imamo možnost, da se v živo udeležimo bogoslužja in evharistije ter prejmemo zakrament sprave. Priložnost, da vsak dan stopimo korak naprej in prispemo do velikonočnega jutra z očiščenim in veselim srcem. Postni čas preživimo skromno. Privarčevana sredstva in pozornost pa namenimo ljudem v stiski. Več o tem najdete na spletni strani www.karitas.si. ■

Molitev sv. Frančiška Asiškega nam je lahko vodilo v prizadevanjih, da naredimo korak naprej:

*Gospod, naredi me za orodje svojega miru.
Kjer je sovraštvo, naj prinašam ljubezen.
Kjer je žalitev, naj prinašam odpuščanje.
Kjer je nesloga, naj prinašam edinost.
Kjer je dvom, naj prinašam vero.
Kjer je zmota, naj prinašam resnico.
Kjer je obup, naj prinašam upanje.
Kjer je žalost, naj prinašam veselje.
Kjer je tema, naj prinašam luč.
Učitelj, naj se ne trudim,
da bi me drugi tolažili,
ampak naj sam tolažim;
da bi me drugi razumeli,
ampak naj sam razumem;
da bi me drugi ljubili,
ampak naj sam ljubim.
Kajti ko dajemo, prejemo;
ko odpuščamo, nam je odpuščeno;
in ko umremo, vstanemo v večno življenje. Amen.*

Križev pot, avtor Lojze Čemažar, cerkev sv. Marije v Trbovljah

Z ljubeznijo in dobroto ne moremo biti razsipni. Z njima vedno ustvarimo spremembe.

Vedno predstavljata blagoslov tistega, ki ju sprejme in tistega, ki ju daje.

(Barbara De Angelis)

Razširi ljubezen, kamorkoli greš. Ne dopusti, da bi kdo od tebe odšel manj srečen, kot je prišel.

(Mati Tereza)

Delo Krajevne organizacije Rdečega križa v letu 2020

RDEČI KRIŽ SLOVENIJE
OBMOČNO ZDRUŽENJE GROSUPLJE

KRAJEVNA ORGANIZACIJA
DOBREPOLJE

Delo prostovoljcev Rdečega križa in naše KORK je bilo kot vse drugo podrejeno epidemiji, delali smo drugače, a nič manj. Dejavnih prostovoljcev imamo 15 in pohvalimo se lahko z nekaj novimi mlajšimi močmi.

Zora Korošec-Koruza, tajnica KORK
Dobrepolje

Skupaj smo opravili skoraj 800 ur, naš letni proračun pa ostaja v okviru skromnih 900 EUR. Nekaj se nabere iz članarin (5 EUR/leto), humanitarnih prispevkov in sredstev FIHO (Fundacija invalidskih in humanitarnih organizacij). Naše delo so zbiranje in razdeljevanje humanitarne pomoči, raznovrstna pomoč starejšim in bolnim, izobraževanje, pomoč pri organizaciji in promociji krvodajalstva, pomoč pri naravnih ali drugih nesrečah. Imeli pa smo tudi novo obliko pomoči, pomoč pri šolanju otrok na daljavo, reševanje računalniških zagat, kjer lahko zelo dobro vključimo mlade sodelavce, ki jim gre to delo dobro od rok.

Humanitarna pomoč bolnim, starejšim in socialno šibkim je v obliki prehranskih paketov, higienskih pripomočkov in oblačil, v manjši meri pa tudi kot finančna pomoč. V letu 2020 smo razdelili pribl. 1300 kg hrane, 400 kg čistil in 50 kg oblačil in obutve. Zelo dobrodošle so donacije posameznih organizacij, s katerimi popestrimo svojo pomoč (podjetje Kroples, Pekarna Grosuplje...). Tako smo pomagali nekaj več kot 90 ljudem. Pomoč prosilcem dostavljajo naši prostovoljci, ker imamo pri tem priložnost, da se pogovorimo z njimi in v grobem vidimo, v kakšnih razmerah živijo. To delo seveda zahteva veliko diskretnosti, socialnih veščin in v tem letu tudi spoštovanja vseh epidemioloških omejitev. Podlaga za podeljevanje pomoči pa so seveda odločbe o socialnem statusu prosilca.

Delo s starejšimi in bolnimi je v naši skupnosti zelo obsežno, saj imamo veliko starostnikov, po nekaterih podatkih je 10 % ljudi starejših od 80 let. Tradicionalno srečanje s starostniki v Jakličevem domu, ki smo ga nekaj let organizirali z društvom upokojujencev, smo morali to leto odpovedati. Zato pa so bolj brneli naši telefoni, večkrat smo pomagali pri

prevozu v trgovino, k zdravniku in podobno, čeprav to delo zelo dobro opravlja občinska služba PROSTOFER, kamor je dejavno vključen tudi naš član, g. Koritnik. Skupaj s Karitas in DU-jem smo obiskovali naše jubilate, 90- in 100 letnike, na žalost so bili tudi ti obiski okrnjeni, včasih je pa vendar že majhno darilce dovolj, da je slavljencu toplo pri duši. Kot vsako leto smo pomagali pri pripravi daril za sv. Miklavža, kjer je bila letos dodana voščilnica, da smo malo nadoknadili osebni stisk roke in objem.

Krvodajalske akcije so kljub epidemiji potekale po programu, čeprav je v teh razmerah organizacija krvodajalstva zelo zahtevna in seveda še posebej pomembna. Spomladi so se naši krvodajalci v dobrem številu udeležili akcije v Grosupljem, jeseni pa nam je priskočila na pomoč Občina Dobrepolje s prostori v Jakličevem domu. Udeležba je bila zelo dobra, obenem smo skromno počastili tudi svojega rekorderja krvodajalca s 70 akcijami. Upamo, da zgledi vlečejo, predvsem si želimo »mlade krvi«.

Delo v civilni zaščiti v času epidemije dejavno vključuje prostovoljne organizacije, kot je naša. Kljub temu da je starostna struktura naših članov bolj visoka, da ne pljuvam v svojo skledo in rečem, da smo v večini (pre)stari, smo prispevali

dejavnega prostovoljca za delo v DSO-ju, in tudi sami se nismo odrekli nobeni akciji, seveda ob upoštevanju razmer. Nas pa ta izkušnja uči, da moramo še dejavnije iskati mlade sodelavce.

Božiček za en dan je praznična akcija društva Drevored, kjer pa smo prostovoljci RK-ja za pomoč pri seznamih in razdeljevanju paketov, letos smo jih v Dobrepolje pripeljali 20. Akcija se je razširila tudi na obdarovanje starejših in upam, da se bomo tja vključili drugo leto.

Načrti za delo so vezani predvsem na vključevanje mladih, povečan obseg in vrste pomoči ter sodelovanje z drugimi organizacijami. Sodelavce bi radi vključili v raznovrstne delavnice za samoizobraževanje, ki jih organizira RK, ker bomo bolj pripravljeni lahko tudi bolje pomagali. Iz norega leta 2020 smo se marsikaj naučili in upam, da smo ljudem v stiski pokazali, da niso sami.

Pridružite se nam in pokažite, da ste dejaven in vreden član družbe. ■

OGLAS

Za mlado petčlansko družino
**iščemo starejšo hišo
za najem ali/in nakup**
(071 318 463).

Študentski klub GROŠ tudi v februarju ne počiva

Čas neustavljivo hiti naprej in v tem slabem letu trajanja epidemije smo se dodobra naučili ravnati s spletno sceno.

Tjaša Bregar, ŠK GROŠ

Tako smo v zbirko dogodkov nanizali še en dogodek, ki je nastal v sodelovanju s Knjižnico Ivančna Gorica. Med 4. in 5. februarjem sta, v okviru projekta Srečava se v knjižnici, potekala dva sklopa predavanj z naslovom *Kako napisati scenarij in moderirati dogodek*, vodila ju je pisateljica in predavateljica Stanka Hrastelj.

Med pripravljanjem vseh izobraževalnih dogodkov nismo pozabili tudi na svoje maturante, ki jim želimo čim uspešnejše in lažje učenje. Zanje, skupaj z *Razturi na maturi*, po znižani ceni omogočamo: videorazlage snovi ter vaje in razlage rešitev za glavne maturitetne predmete, zapiske za ustni del in še in še.

Poleg izobraževalnih dogodkov pa skrbimo tudi za dvig pozitivne energije.

S tem namenom se bo 26. februarja odvil *Stand up večer: Še zadnjič od doma*, ki ga organiziramo v sodelovanju z mladinskimi klubi iz celotne osrednjeslovenske regije. Če se želite udeležiti večera smeha in humorja v družbi Martine Ipše, Boštjana Gorenca – Pižame, Saša Stareta in Aleša Novaka, potem lepo vabljeni ob 20.00 na Facebook Live.

Vabimo vas tudi k sodelovanju pri pripravi Groševega glasila. Ideja je bila med nami prisotna že kar nekaj časa, v letu 2021 pa smo se odločili, da jo uresničimo. Študentski klub pripravlja svoje glasilo, ki bo predvidoma izšlo spomladi in je namenjeno vsemu, s čimer se ukvarjamo študentje in dijaki. Zato vabimo vse člane, da delite svoje članke, kratke zgodbe, fotografije, poezijo, revizije, razmišljanja, strokovna

besedila ali še kaj drugega, kar bi želeli dati v glasilo. Vse prispevke zbiramo na: glasilo@klub-gros.com do petka, 19. marca 2021.

Uradne ure še vedno ostajajo v elektronski obliki, prevzem morebitnih tiskovin pa bo mogoč ob petkih v času uradnih ur v prostorih kluba na Industrijski 1g, Grosuplje. Več informacij o prihajajočih dogodkih najdete na spletnih omrežjih, zato vas lepo povabimo k spremljanju objav na naših Facebook in Instagram profilih ter spletni strani www.klub-gros.si.

Groševcu ni nikoli dolgčas! ■

Turistično društvo Dobropolje vas vabi na

prvi pohod po poteh občinskih meja

»Ko delajo noge in pljuča, delajo tudi možgani«

Dobimo se v soboto, 6. marca 2021, ob 7.30 pred TIC-em na Vidmu.

Pot bomo nadaljevali na Jauhah, zaključili pa pri kozolčku ob razpotju cest za Videm, Čušperk in Ilovo Goro.

Ena izmed povsem na novo trasiranih poti bo pot po občinski meji. Gre za zahteven projekt, ki bo presejal dolžino vseh dosedanjih urejenih markiranih poti. V kratki zgodovini občine bo ta pot prvič izvedena, kar pomeni, da bodo vsi udeleženci, ki bodo po etapah obšli mejo občine, prvi, ki bodo prejeli spominsko priznanje.

Na poti prve etape bomo na tromeji občin Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica postavili mini kamnito piramido s tremi kamni na vrhu v barvah občin in z napisom. Na ta način bomo označili vse občinske tromejnice na svoji poti.

Sodelovali in povezali se bomo s člani Društva gobarjev Štorovke Šentrumar Hočevje.

Obvezna ustrezna pohodniška oprema: obutev, oblačila, pohodne palice, voda, malica ...

TD prevzema le vodenje, udeležba je na lastno odgovornost. Pohod bo trajal med pet in šest ur. Poti bodo različne, od asfalta, gozdnih poti in stez do brezpotja. Prva etapa bo usmerjena v okolico Hočevja, Hriba ...

Vsak pohodnik bo vpisan na seznam vseh etap, ki jih bo opravil. Za občinski praznik boste vsi, ki boste zmogli opraviti vse etape, prejeli spominsko priznanje.

Upoštevali bomo vsa priporočila in navodila NIJZ-ja.

Obvezne predhodne prijave do četrтка, 4. marca 2021, na tel. št.: 041 962 823 ali e-naslov: td.dobropolje@gmail.com. Startnine ni.

VABLJENI!

*Koronadnevi so naredili svoje,
ampak mi smo dobre volje,
ker okrog nas je Dobropolje.*

Gibanje Povežimo Slovenijo

Pobudi Zelenih Slovenije za ustanovitev gibanja Povežimo Slovenijo sta se že pridružili Slovenska ljudska stranka in Nova ljudska stranka Franca Kanglerja. Prepričani smo, da je po 30 letih samostojne države dovolj delitev, izključevanja in zavračanja dialoga. Želimo si, da bi v slovenski politiki manj govorili o ljudeh in več o programih in predlogih za izboljšanje stanja v Sloveniji.

Dr. Nada Pavšer

V stranki Zeleni Slovenije so že dalj pri-sotna razmišljanja o tem, kako povezati Slovenijo, da bo lahko sledila novi paradigmi vedenja in zavedanja za nov kontekst in nove projekte, ki bodo usmerjeni v uresničitev ciljev vizije Slovenije.

Po 30 letih od plebiscita, ko smo znali stopiti skupaj, da danes lahko živimo v samostojni, svobodni državi Sloveniji, se moramo ponovno vprašati, kdo smo, kje smo in kam gremo. Naša družba mora postati enotnejša vsaj glede pomembnih nacionalnih vprašanj, da bomo vsi in vsak posameznik gledali z optimizmom na prihodnost lastne države. Le tako bomo bolj pripravljeni razmišljati o izzivih, ki so večji od nas samih, ki nas čakajo na okoljskem, ekonomskem, socialnem, kulturnem in drugih pomembnih področjih, ki nas povezujejo oz. smo del njih.

Ob tem pa je čas, da se ozremo vase, da prisluhnemo sebi in drug drugemu. Kot je dejal pater Karel Gržan: »Kako naj v teh časih ohranjamo povezanost živo, da ne bomo shirali čustveno, duhovno, kulturno ... Smo celovita bitja in imunski sistem je močan, če krepimo vse razsežnosti svoje osebnosti.«

V gibanju Povežimo Slovenijo bomo krepili ta imunski sistem s strpnostjo, sočutenjem, s pomočjo ljudem, ki so v stiski, s spoštovanjem drug do drugega in drugače mislečega, **tu ne bo prostora za medsebojne žalitve in obtoževanja.**

V predstavitvenem videu (<https://www.youtube.com/watch?v=fhiF-9D1AZG0>) so med podporniki ideje in gibanja nastopili številni ugledni posa-

mezniki tako iz politike kakor tudi z drugih področij javnega življenja. Med drugimi tudi dr. Nada Pavšer, koordinatorka gibanja, dr. Ernest Petrič, evropski poslanec Franc Bogovič, predsednik Slovenske ljudske stranke Marjan Podobnik, predsednik Zelenih Slovenije Andrej Čuš, predsednik Nove ljudske stranke Franc Kangler, predsednik Celjske županove liste Bojan Šrot, pevec Oto Pestner, olimpijka Lucija Polavder in mnogi drugi predstavniki mladih in starejših ter kmetijstva.

Trenutna politična situacija v Sloveniji ni dobra, zato se bojimo, da bi tako stanje lahko imelo pogubne posledice tako za državo kot za državljane. Rezultat politične krize se kaže v eni od najslabših epidemioloških situacij na svetu, kar je trenutno najbolj pereč problem za našo državo in naše državljane.

Politična razklanost v Sloveniji ni nekaj novega, ampak nas spremlja že vse od sprejetja demokratičnega političnega sistema leta 1990. Politični dialog je bil, vsaj v prvih letih demokracije, kolikor toliko znosen, saj je kljub vsemu potekal na pretežno kulturni ravni v smislu podajanja različnih mnenj in pogledov na določen politični problem.

Zato je gibanje Povežimo Slovenijo verjetno zadnje upanje, na katerega

lahko stavimo slovenski državljani. V našem političnem prostoru se sicer veliko govori o sredinskosti, npr. o desni sredini, levi sredini, dejansko pa politični razkol kaže, da sredina ne obstaja, ampak da obstajata dva povsem nasprotnoča si pola.

Politične stranke, gibanja in posamezniki, ki tvorijo projekt Povežimo Slovenijo, želijo biti povezovalni člen med tema dvema poloma in s tem zgraditi most, po katerem bo možno izmenjavati različne ideje, predloge, projekte ipd., ki bodo naravnani v dobro Slovenije in njenih državljanov.

Gibanje Povežimo Slovenijo ponuja znotraj slovenskega političnega prostora alternativo, saj želi v državni zbor in tudi v preostali slovenski prostor vrniti politični dialog in prekiniti politični ekstremizem. Osnovno politično načelo namreč narekuje, da se je treba pogovarjati z vsemi političnimi dejavniki, ki sodelujejo na političnem parketu.

Treba bo delovati hitro, sicer nas bodo povozili izzivi današnjega in jutrišnjega časa – od obvladovanja korone, podnebnih sprememb do naraščajoče neenakosti in vseh njenih ekonomskih posledic.

Tukaj bo mesto nas vseh, ki na različnih področjih in z načinom življenja, odločanja in vedenja lahko prispevamo k bolj zdravi družbi in državi, ki bo sonaravna, trajnostna s svojo pitno vodo, samooskrbna z zdravo in čim več doma predelano hrano, energijo, trajnostnim krožno usmerjenim gospodarstvom itd. in ki bo z razvojem lastnega znanja čim bolj prispevala oz. presejala evropske cilje zelenega preboja. ■

V politiki je treba vse pričakovati, kajti vse je dovoljeno; edino, kar ni dovoljeno, je, da se človek pusti presenetiti.

(Charles Maurras)

Po sprostitvi ukrepov prvi treningi tudi za nekatere mlajše selekcije Futsal kluba Dobropolje

V dolgih tednih, ko nismo mogli izvajati treningov in tekmovalj za številne selekcije našega kluba, z izjemo članske ekipe, so se v ponedeljek, 15. februarja, na parket vrnile ekipe U-13, U-15, U-17 in U-19. In to ne na kateri koli parket, ampak na novi parket nove športne dvorane.

Jure Žnidaršič, fotografije: Drago Perko

S tem so naši igralci končno dočakali odlične pogoje za trening, medtem ko bodo morali na prve tekme še nekoliko počakati. Če bo epidemiološka situacija dovoljevala, naj bi se za selekcijo U-19 ligaško tekmovanje nadaljevalo po 20. marcu. Za druge selekcije tekmovalni koledar v času pisanja prispevka še ni bil znan. Vemo pa, da bo zaključni del sezone zelo spremenjen, tako kot cela sezona 2020/21.

Medtem članska ekipa zaključuje prvo leto tekmovanja na najvišji ravni, v 1. slovenski futsal ligi. V klubu smo ponosni na nekaj stvari, predvsem na napredek, ki ga je ekipa čez sezono pokazala. Tudi na članski ravni je glede zaključka sezone, predvsem v 2. ligi, še veliko neznank. Več o prehojeni poti na najvišji članski ravni bomo zapisali v eni od naslednjih

števil, ko bomo opravili analizo.

Kljub trenutnim omejitvam glede treniranja vabimo vse fante in dekleta, ki imajo radi šport, posebej nogomet, da se nam pridružijo. V novi športni dvorani

so pogoji za napredek neprimerno boljši, zato so tudi treningi še bolj zabavni in zanimivi. Informacije o našem delovanju lahko spremljate na naši Facebook strani. ■

Ob 25-letnici Športnega društva Dobropolje

Jeseni 2020 smo v Športnem društvu Dobropolje praznovali 25-letnico delovanja. V tem času se je nabralo veliko odmevnih dogodkov in izpeljanih programov in prireditev.

Alojz Kuplenk

Mnoge naše dejavnosti so bile predstavljene tudi v medijih, največ seveda v našem osrednjem glasilu Naš kraj. Zadnji meseci res niso naklonjeni delovanju društev, tudi v ŠD Dobropolje nismo mogli obeležiti 25-letnice. V ospredje so namesto druženja in čestitk stopili čestitke na daljavo in predstavlanje utrinkov

iz bogate zgodovine.

Odločili smo se, da za nekaj zaporednih števil našega glasila pripravimo po en arhivski zapis, ob katerem želimo spomniti na tiste dogodke, ki so v našo skupnost prinesli nekaj novega ali odmevnega.

Tokrat predstavljamo arhivski zapis o ustanovitvi društva (27. oktobra 1995) iz devete številke Našega kraja v letu 1995.

Vabimo vas k branju in obujanju spominov. Predvsem pa vabimo vse h gibanju. Zima se počasi, a nezadržno poslavlja, pomladne temperature pa nas vabijo na številne poti in drugam v naravo. Sprejmimo povabilo in pojdemo na sprehod, nordijsko hojo, tek ali kolesarjenje. ■

USTANOVLJENO ŠPORTNO DRUŠTVO DOBROPOLJE

27.10.1995. je bila ob udeležbi 15 ustanovnih članov ustanovljeno ŠD Dobropolje. Ena od osnovnih nalog novoustanovljenega športnega društva je povezovati interese krajanov Vidma in okolice na športno rekreativnem področju. Sprejeta so bila pravila ŠD Dobropolje in plan dela za leto 1995/96.

Predvideva se delo v naslednjih sekcijah: nogometna, namiznoteniška, teniška, rokometna, sekcija za odbojko in splošna rekreacija za ženske. Ob delu sekcij bo društvo skušalo organizirati in izvesti čim več tekmovanj ter športno rekreativnih prireditev s ciljem vključiti v športno rekreativno dejavnost čim več krajanov Dobropoljske

doline. Člani društev se bodo po svojih tekmovalnih in materialnih zmožnostih udeleževali športnih prireditev tudi izven občine. Delo društva se bo financiralo iz vpisnine in članarine, dohodkov od prireditev, sredstev dodeljenih iz občinskega proračuna, daril ter iz drugih dohodkov. Članarina za leto 1995/96 znaša 1500 SIT.

Na ustanovnem sestanku so izvolili organe društva. V upravni odbor so bili izvoljeni: ALOJZ KUPLENK (predsednik), ALEŠ PUGELJ (podpredsednik), BRANE TERNOVŠEK (sekretar), ANTON GRANDOVEC (član), MIRAN KOVAČIČ (član), FRANC PADAR (član), MIRO PETRUŠEN (član).

Nadzorni odbor sestavljajo: FRANC STRNAD (predsednik), TOMAŽ LOHKAR (član), ALOJZ ŠTRUBELJ (član).

Disciplinska komisija: MARKO MAROLT (predsednik), STANKA KUPLENK (član) in ANICA TERNOVŠEK (član).

Sestanka se je udeležil tudi župan občine, ki je obljubil v svojem imenu in v imenu občine vso moralno in materialno podporo društvu, ravnatelj šole pa je izrazil pripravljenost šole, da nudi športnemu društvu na razpolago svoje prostore tako za sestanke kot za rekreativno dejavnost.

Alojz Kuplenk

Vabljeni na gibanje

V zadnjem letu je večina zdravstvenih opozoril namenjenih preprečevanju širjenja koronavirusa. Zaradi tega smo lahko pozabili na zelo pomembna dejstva o zdravem načinu življenja. Ni odveč večkrat opozoriti na potrebo po gibanju, ki je ena najosnovnejših človekovih potreb.

Bojan Novak

Dolgoročno si je skorajda nemogoče predstavljati kakovostno življenje brez vključevanja redne telesne vadbe. Nacionalni inštitut za javno zdravje je v spodnji izjavi odlično povzel koristi redne telesne dejavnosti:

Redna telesna dejavnost je eden naj-

pomembnejših dejavnikov za ohranjanje zdravja in preprečevanja bolezni. Ugodni učinki redne telesne dejavnosti se kažejo na telesnem in tudi duševnem počutju. »Zmanjša se ogroženost za pojav bolezni srca in ožilja, sladkorne bolezni in debelosti, visokega krvnega tlaka in osteoporoze, zmanjša tveganje za možgansko kap; znižuje krvni tlak pri tistih, ki že

imajo povišanega, obvladuje prekomerno telesno težo in debelost, zveča telesno pripravljenost, vzdržuje mišično moč in gibljivost sklepov, zmanjša stres, tesnobo, depresijo in osamljenost, izboljša kvaliteto življenja. (Vir: NIJZ)

Koliko resnih izgovorov nam po prebranem še ostane? ■

V slovo inž. Marjanu Tislju (11. 8. 1942–28. 1. 2021)

Edi Zgonc, TD Dobropolje

V ožjem družinskem krogu so se v začetku februarja na pokopališču v Pivki poslovili od Marjana Tislja, rodoljuba, ponosnega Slovenca in Dobropoljca. Na žalost smo izgubili še enega izstopajočega rodoljuba, vsestransko sposobnega in razgledanega, ki je skupaj z bratom Zvonetom zapustil neizbrisljiv pečat v lesni industriji Javor Pivka, kjer je prve delovne korake zastavil že leta 1961. V letu 1977 je bil imenovan za glavnega direktorja Lesne industrije Javor, brat Zvone je postal direktor komercialne celotnega Javorja. Družno, z roko v roki, sta dobesedno iz dneva v dan premikala tehnološki razvoj, integracijo lesne industrije in gozdarstva na Notranjskem, zaposlovala več kot 2000 delavcev, kar je omogočalo povečan izvoz. Doseženi poslovni uspehi so Javor uvrščali v sam vrh slovenske in jugoslovanske lesne industrije. Po vseh dostopnih kazalcih je imel Javor največji izvoz na zaposlenega v državi. Za svoje uspešno delo je prejel številna priznanja.

Po 33 letih več kot uspešnega dela in vodenja velepodjetja Javor je bil dva mandata direktor regijske gospodarske zbornice s sedežem v Postojni. Gospodarska zbornica je obsegala sedanje občine Cerknica, Ilirska Bistrica in Postojna, značilne po svoji industrijski, kmetijski, gozdarski in turistični naravnosti. Zbornica je bila v času Marjanovega vodenja med vsemi uradi v regiji najbolj obiskana, ker je učinkovito reševala mnoge gospodarske probleme in ker so zaupali v Marjanovo poštenost in sposobnost.

Turistično društvo Dobropolje ne bo pozabilo imenitno urejene Šobčeve domačije v kraju Kal pri Pivki. Imeli smo srečo, da smo jo obiskali z našimi Dobropoljci na izletu po poteh Toneta Kralja. Ženo Anko in hčerko Ireno so imenitno obnovili staro domačijo, ji vdahnili originalne vsebine in jo začeli tržiti kot turistični produkt. Prepričani smo, da je naš obisk na tej domačiji bil pravo doživetje in imel močan čustveni naboj, ko smo se Dobropoljci srečali s ponosnim Dobropoljcem Marjanom in njegovo družino. Na vse možne načine so se potrudili, da bi se čim bolj počutili kot njihovi go-

stje. Prizori s tega srečanja so bili tako prisrčni, da ne morejo potoniti v pozabo. Tudi na ta način nas bosta še naprej povezovala živa vez in spomin na Marjana, družino in brata Zvoneta.

Marjan Tiselj se je rodil mami Ivanki in očetu Tonetu na Zdenski rebri pri sv. Antonu. Vojska ga je prikrajšala za očeta in domačo hišo. Rana mladost pa je poskrbela, da teh izgub ni občutil tako močno kot njegova starejša brata Zvone in Albin. Povojna leta je preživljal v družbi mame, bratov, sestre Ivi, tet in starih staršev. Brata in sestra povedo, da je bil najbolj pocrkljan član širše družine. Spomini na ta leta, ki jih je prenesel otrokom in vnukom, so lepi, celo zelo lepi. Govore, da je bil priden šolar in prvi v Zdenski vasi, ali vsaj med prvimi, ki je končal vseh osem razredov osnovne šole. Mama ga je videla kot poštarja, očetova sestra Milka pa je poskrbela, da je šel na srednjo tehnično šolo v Ljubljano. Tudi od tam je prinesel veliko lepih spominov. Bil je v dilemi, katero smer izbrati za nadaljnji študij. V trenutku, ko so se odprla vrata predavalnic, se je menda znašel pred

vrati, skozi katera so ga povabili lesarji, in naslednjega pol stoletja je ostal lesar.

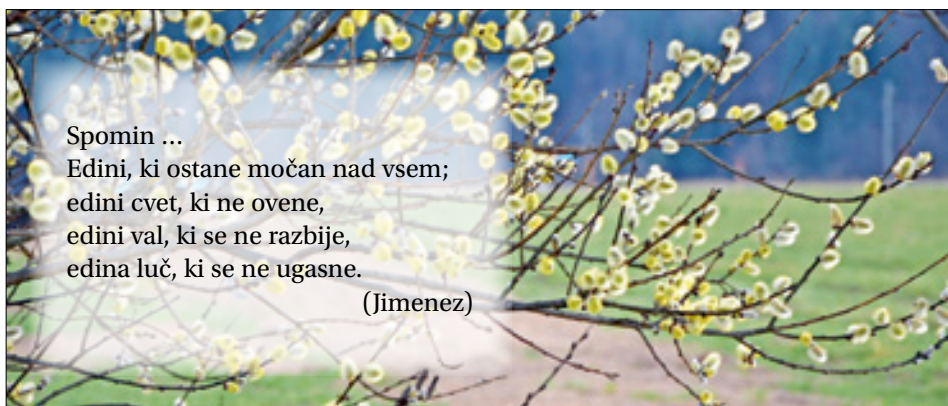
Leta 1966 se je poročil z Anko Žnidaršič. Družina je dve leti preživela pri Ankinih starših, nato pa so se preselili v stanovanje v Pivki, kjer se je Anki, Marjanu in Iztoku kmalu pridružila prijazna in potrpežljiva dojenčica Irena. Leta 1981 so stanovanje v Pivki zamenjali za udobno hišo v Postojni, ki je ostala Marjanov dom do 28. januarja 2021. Oba otroka sta imela krasno otroštvo, optimalne pogoje za izobraževanje, tako da je sin Iztok profesor doktor fizike, predavatelj in zaposlen na Inštitutu Jožefa Štefana.

Če bi Marjana lahko vprašali, ali bi v svojem življenju kaj spremenil, bi verjetno dobili odgovor ne. Morda bi kaj pripomnil glede zadnjega leta, ko se je moral počasi sprijazniti z minljivostjo. Živel je lepo življenje in trudil se ga je polepšati vsem okoli sebe.

Ob koncu tega prispevka izrekamo v imenu Turističnega društva Dobropolje besede iskrenega sožalja ženi Anki, hčerki Ireni, sinu Iztoku, vnukom, bratoma Zvonetu in Albinu in sestri Ivi ob izgubi klenega, poštenega, domoljubnega in rodoljubnega gospoda Marjana Tislja.

*Veseli s teboj smo živeli,
žalostni, ker te več ni,
ostali bodo živi spomini,
z nami boš potoval vse dni ...*

Žena Anka, hči Irena z družino, sin Iztok z družino, Marjanova sestra Ivi ter brata Albin in Zvone se iskreno zahvaljujejo za vsa izrečena sožalja, ki so bila v velikem številu poslana iz njemu ljubega Dobropolja. ■

Spomin ...
Edini, ki ostane močan nad vsem;
edini cvet, ki ne ovone,
edini val, ki se ne razbije,
edina luč, ki se ne ugasne.

(Jimenez)

V spomin kapitanu Zvonimirju Zabukovcu

Milena Vrenčur

Kapitan Zvone Zabukovec je tiho in nepričakovano odšel od nas v ponedeljek, 4. januarja 2021, nekaj dni po rojstnem dnevu, in odplul s svojo poslednjo ladjo v miren pristan.

Rodil se je 25. decembra 1948 v vasi Cesta v petčlanski družini kot najstarejši sin. Že kot učenca OŠ Dobropolje ga je pritegnilo morje, ko je bil med poletnimi počitnicami v zdravstveni koloniji na morju, tako zelo, da se je odločil za vpis na Srednjo pomorsko šolo v Piranu. Po uspešno zaključeni srednji šoli je začel poklicno pot kot pomorščak in plul kot kadet od leta 1969 do 1971 na dveh ladjah KOPER in LITIJA. Sledilo je šolanje na Višji pomorski šoli v Piranu, nato pa je plul kot častnik krova na naslednjih ladjah: LOGATEC, TRBOVLJE, KRAS, BOROVNICA, NOVO MESTO, ponovno LOGATEC in PORTOROŽ. Medtem je uresničil svoje poklicne ambicije z zaključkom šolanja na visoki šoli in pridobil naziv kapitan na dolge proge.

V tem času si je ustvaril družino, živel v Luciji, kjer sta se mu rodila sin in hči. Odločil se je za gradnjo hiše v domačem kraju in se z družino vrnil na Cesto.

Svojo veličino je izkazal že s tem, da se je že v dijaških letih odločil za svojstveno življenjsko pot, ki ni bila značilna za področje, kjer se je rodil. V svojih naj-

stniških letih je bil izredno samostojen in svojo edinstvenost udejanjal tako pri študiju kot pri delu. Človek, ki je v svojem življenju večkrat preplul svetovna morja in premagal vse ovire, je moral poznati vse zakonitosti morja, sprejemati je moral pomembne in prave odločitve v pravem trenutku, saj je bilo od tega odvisno življenje cele posadke. Od njegovih pravih odločitev je bila odvisna uspešno opravljena poslovna pot. Splošna plovba Piran – komercialni sektor – ga je 23. aprila 1980 imenoval za poveljnika. Na tem zahtevnem delovnem mestu je od leta 1980 do leta 1991 plul na naslednjih ladjah: PORTOROŽ, GORANKA, LOGATEC, KOPER, MARIBOR, N'GOLA, ENDEAVOUR, ROG, KRANJ, VELENJE, NOVA GORICA. Plul je na dolgih plovbah po vsem svetu in zato je moral opraviti mnogo mednarodnih izpitov in pri tem biti več štivilnih tujih jezikov. Zadnji ladji je poveljeval že z zdravstvenimi težavami in se leta 2004 invalidsko upokojil.

Poklicna leta je torej preživel na morju, kot upokojenec pa je veliko prostega časa preživel v slovenskih planinah in visokogorju. Prehodila sva večino najlepših in zahtevnih poti v Julijcih in Karavankah, vključno s Triglavom. Na Triglav se je povzpел kar petkrat, nazadnje pred dvema letoma, ko se je poslavljajal, kot da bi vedel, da je to njegov poslednji vzpon.

V planinah sta se z njegovega obraza vedno razbrala zadovoljstvo in mir. Izražal je neizmerno srečo in si vedno želel nazaj. Kot dolgoletni član Planinskega društva Dobropolje se je rad zadrževal v družbi in tkal vezi med sovaščani in drugimi obiskovalci. Rad je imel Kamen vrh in okoliške gozdove, ker mu je to pomenilo sprostitve in zdravje.

V zadnjem delu življenja v Ivančni Gorici je svojo dejavnost usmerjal tudi v delo za družbo, za stranko DeSUS na lokalni ravni kot podpredsednik in v DU Ivančna Gorica. Na državnozborskih volitvah je bil kandidat za poslanca. Redno se je udeleževal sestankov, kjer je bil zelo konstruktiven. Pripomogel je k izvedbi določenih izletov v Društvu upokojencev Ivančna Gorica, njegovo delovanje je bilo zelo premišljeno in postavljeno na trdne temelje njegovega širokega znanja. Znal pa je prijeti za vsako preprosto ali težavno delo, zlasti je rad vrtnaril in po bližnjih gozdovih nabiral gobe.

Zvone je cilje, ki si jih je zastavil, kljub oviram vztrajno uresničeval s svojim znanjem, močno voljo in nepopustljivostjo, vsako nalogo je opravil dobro. Bil je priazen, deloven, vztrajen, dober srčen, pošten in odličen gostitelj vsakomur, ki ga je imel rad. Bil je prijatelj mnogih.

Zvone, imel si zahtevno, a lepo življenje. Bil si VELIK človek in edinstven. Spominjali se te bomo v najlepši luči. ■

Intervju z Zvonetom Zabukovcem – Klasje, september 2014, številka 7

»Morskih deklic ni, so le pomorske«

Franc Fritz Murgelj

Zvone Zabukovec je eden ob občanov z zanimivo življenjsko zgodbo. Pravzaprav je za nas, ki vse življenje preživimo na celini, precej eksotična. Zvone je bil namreč celotno svojo poklicno pot pomorščak, kapitan dolge plovbe oziroma poveljnik na tovornih ladjah. Ko se je po končani osnovni šoli v Dobropolju vpisal na srednjo pomorsko šolo v Piranu in leta 1976 diplomiral na višji pomorski šoli, je njegova kri postala še bolj slana. Tako zelo, da je že leta 1976 opravil izpit za kapitana in vse potreb-

ne mednarodne izpite in certifikate ter po nekajletnih praktičnih izkušnjah leta 1980 prevzel poveljniški most motorne ladje Portorož.

Kdaj ste začutili, da je vaša kri bolj slana od krvi drugih ljudi?

Že v zgodnjem otroštvu. In za to je kriva pljučnica. Kot otrok sem bil zaradi težke pljučnice pri petih letih zelo bolehen. Zdravniki so me poslali na okrevanje na morje v tako imenovano kolonijo. In to šestkrat po tri tedne. Takrat so mi Koper, Piran in Cres posolili kri in tudi pamet. Kasneje smo skupaj s starši sprejeli od-

ločitev o mojem odhodu na pomorsko srednjo šolo v Piranu.

Kot kapitan ste poveljevali različnim ladjam ...

Prva ladja, na katero sem bil postavljen kot poveljnik, je bila tovorna ladja Portorož s prostornino 7500 brutoregistrskih ton (1 BRT = 2,83 m³, op. p.), največja ladja, ki sem ji poveljeval, pa je bila ladja Rog s 36.600 BRT. Da si boste lažje predstavljali. To je bila ladja z dolžino več kot 198 metrov in ugrezom 13,6 metra. Sicer pa sem poveljeval vsaj dvajsetim različnim ladjam.

Verjetno ste občan z daleč najdaljšo kilometrino. Lahko sploh ocenite, koliko milj ste »prevozili«?

Lahko oceniva takole čez prst. Poveljeval sem različnim ladjam na različnih destinacijah v linijski in tramperski službi. V celotnem poklicnem življenju sem prepotoval zemljo okoli ekvatorja približno dvajsetkrat, to pomeni, da sem prevozil kakih 800.000 navtičnih milj.

Katere destinacije so bile najbolj zanimive, zelene, atraktivne. Zakaj?

Najraje sem imel destinacijo čez Indijo proti Japonski. Na tem mestu morja je precej »gost« promet, luke so prava človeška mravljišča, čas na ladji pa hitro teče. Tako osem ali devet mesecev precej hitro mine. Japonska pa je zelo zanimiva dežela, ki že otroke usmerja v delo kot vrednoto. Že v prvem razredu jim razložijo njihovo poslanstvo v življenju neka-ko s temi besedami: »Nismo bogati, nimamo naravnih in rudnih bogastev, zato moramo za preživetje delati.« Slovenija in Japonska niti nista tako različni, kar se tega tiče. Sem pa na Japonskem srečal zanimive ljudi. Med drugim tudi kamikazo pripravnik, ki pa je imel »srečo«, da se je vojna končala pred nastopom njegove službe.

Katerih koščkov Zemlje pa se Zvone-tova noga ni dotaknila, kljub temu da je bila to (in še je) velika želja?

Zelo sem si želel, da bi dobil tudi kakšno destinacijo plovbe v Rusijo, Novo Zelandijo in Avstralijo. Te možnosti nikoli nisem dobil. Največja želja pa je bila in še vedno je plovba skozi tehnično zelo zahteven Magellanov preliv južno od Ognjene zemlje in Patagonije. Vse druge kanale in prekope sem preizkusil.

Kako ste si na ladji krajšali čas na dolgih plovbah?

Kako dolgčas ti je na ladji, je odvisno od tega, kako ti z drugimi člani posadke uspe zapolniti prosti čas z družabnimi dejavnostmi. Tako smo igrali šah, tarok, trešeto in briškolo, gledali filme in brali. Ja, na vsaki ladji smo imeli knjižnico. V pristaniških lukah pa smo si vsake toliko časa privoščili prave mednarodne tekme z drugimi posadkami. Seveda, tudi ribarili smo.

Gotovo ste pri stikih z drugimi kulturami doživeli veliko zanimivih pri-

god. Nam lahko zaupate kakšno?

Največ zanimivih prigod se je zgodilo pri stikih z ljudmi z različno mentaliteto. Včasih so bile to resnično nepremostljive ovire pri opravljanju našega dela. Spominim se notarja, ki ni znal angleško, in enega neškodljivega zapleta z lokalnimi delavci v Vancouvru. Pristaniški delavec se je s svojo ladjo želel privezati ob našo in je mornarju vpil »come on«. Mornar pa mu je nazaj razlagal, da na ladji nimamo nobenega kamna, le škripce. Zanimiva osebna izkušnja pa se mi je zgodila na ladji Novo mesto, na kateri smo ostali brez kuharja. In sem kot prvi oficir še dva meseca kalil svoje večšine v kuhinji. Takrat je bilo malo časa za spanje, je pa posadka zelo hvalila moje kuharske mojstrovine.

Kateri pa je bil najzanimivejši tovor, ki ste ga prevažali?

Vsak tovor je bil po svoje zanimiv. Največ težav pa mi je enkrat povzročil tovor kisline, ki smo jo v Hongkongu vkrcali za dostavo v Bombaj. Pri izkrcevanju sem moral za pomoč poklicati potapljaško ekipo, saj je bilo v tovornem prostoru brez maske zaradi hlapov nemogoče dihati.

Zvone, ali resnično drži anekdota, da ima vsak kapitan v vsakem pristaniškem mestu po eno ljubico?

Tale kapitan, ki sedi pred vami, ni imel ljubice v čisto vsaki luki (smeh). Pri današnji hitrosti luških manipulacij za takšen »šport« preprosto ni časa. Sem pa se nekoč na to temo pogovarjal v Abu Dabiju z nemškim poveljnikom ladje, ki je bil poročen s Slovenko, in mi je povedal, da so si tovrstne zgodbe izmislili tisti nevoščljivi slovenski možje, ki jih

njegove žene še na špricar v gostilno niso pustile.

Viharji, nasedla ladja, nenavadne morske pošasti, morske dekllice ... Kaj vse od tega ste na svojih poteh doživeli?

Na novega leta dan leta 1972 nas je na poti iz Japonske proti ZDA severno od Havajev zajel tajfun. Kljub polnemu pogonu ladje so nas veter in tokovi vrteli na mestu. Ko se je vreme umirilo, smo ugotovili, da smo v štirih dneh napredovali le za 12 milj. V svoji poklicni karieri poveljnika ladje sem se dvakrat za las izognil nasukanju, enkrat pa sem izgubil sidro. To sicer ni dobro, tragično pa tudi ne. Morskih deklcic nisem srečal, sem imel opravka le s pomorskimi. Smo pa nekoč v Gvinejskem zalivu naleteli na ogromno kladvenic, tako da smo se skozi jato »prebijali« celih šest ur. Srečal pa sem tudi jato, kakšnih trideset jih je bilo, zelo redkih belih kitov belug. Zanimiva izkušnja je bila tudi, ko smo deset mesecev z nekaj oficirji živeli in delali kot tehnična podpora mornarici države Angola. Nastanjeni smo bili na ladji N'Gola, sodelovati smo morali s čisto drugo raso ljudi z zanimivo mentaliteto. Takrat sem se tudi naučil pogovorne portugalščine.

Kateri predmeti na ladji so vas spominjali na dom?

Ker sem bil že kot mladenič vkrcan na ladjo, se izkustva domotožja niti ne spominjam. Kaj točno pomeni domotožje, sem spoznal kasneje, ko sem si ustvaril družino. Od predmetov, ki so me spominjali na dom, sem imel na ladji album z družinskimi fotografijami in avdiokasete z narodno in zabavno slovensko glasbo. Izkoristil pa sem vsako priložnost v pristaniščih, da sem lahko pokical domov. ■

*Usoda kruta je hotela, tebe nam je vzela,
odselila si se tja, kjer ni več trpljenja ne gorja,
izpila grenki kelih si do dna
v življenju svojega.
Odkar utihnil je tvoj glas,
žalost in bolečina domujeta pri nas.*

ZAHVALA

Z bolečino v srcu sporočamo, da nas je v 84. letu starosti za vedno zapustila naša draga mama, tašča, babica in prababica

ANA ADAMIČ

(1936–2021)
iz Podgore.

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za izrečena sožalja, besede tolažbe, za podarjene sveče ter za darovane svete maše.

Zahvala gospodu župniku Francu Škulju in diakonu Boštjanu Dolinšku za lepo opravljen pogrebni obred in sveto mašo. Zahvaljujemo se tudi Pogrebnim storitvam Novak za lepo organizacijo pogreba, Pavlini Novak za vse molitve in poslovljni govor.

Prav tako se zahvaljujemo vsem tistim, ki ste našo mamo v velikem številu pospremili na njeni zadnji poti k večnemu počitku.

»Kogar imaš rad, nikoli ne umre. Le daleč, daleč je.«

Žalujoči: vsi njeni

*Moj Gospod in moj Bog,
v Tvoje roke izročam svojo dušo,
vdan v upanju na vstajenje.*

ZAHVALA

V večnost k Bogu je v 81. letu po težki bolezni mirno odšel naš dragi ata,

FRANC ALBIN MAROLT

(1. 3. 1940– 12. 2. 2021), iz Zdenske vasi.

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, vaščanom in prijateljem za vse besede tolažbe in molitve. Zahvala vsem za sveče in številne darove za svete maše in v dobrodelne namene ter zvonjenje v njemu dragi cerkvi sv. Antona. Zahvaljujemo se g. župniku Francu Škulju, g. Jožetu Kastelicu in g. diakonu Boštjanu Dolinšku za lepo opravljen pogrebni obred in sveto mašo. Hvala vnučkinji Anji, klarisi s. M. Agnezi, za ganljive poslovljne besede pri maši in ostalim sosestram za premnoge molitve. Zahvala gre tudi molitveni skupini v Zdenski vasi in molivcem pred Najsvetejšim v župnišču, h katerim je kljub bolezni tako rad zahajal. Hvala gasilcem PGD Zdenska vas za gasilski pokop, g. Jožetu Zrnecu ml. za poslovljne besede, pogrebnemu zavodu Novak za organizacijo pogreba in pevcem Moškega zbora Rafko Fabiani za petje pri sveti maši in pogrebu.

Posebna zahvala gre osebju kliničnega oddelka za hematologijo (KOH) Interne klinike UKČ Ljubljana in dr. Matevžu Škergetu, ki so ga v letih težke bolezni z veliko zavzetostjo zdravili. Prav tako zahvala osebju zdravstvenega doma na Vidmu.

Hvala vsem, ki ste se v vežici poklonili njegovemu spominu in ga pospremili k večnemu počitku. Hvala tudi g. Jožetu Zrnecu in g. Jožetu Kastelicu za molitve v vežici.

Bogu hvala, da smo bili lahko del njegove življenjske poti.

Vsi njegovi

*Utihnil je tvoj glas,
obstalo je tvoje srce,
ostali so sledovi pridnih rok
in kruto spoznanje,
da se ne vrneš več.*

ZAHVALA

V 80. letu starosti se je od nas poslovil dragi oče, brat in dedek

VILJEM OBERSTAR

(1940–2021)
iz Strug.

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, članom Čebelarskega društva Dobropolje ter Lovske družine Struge za izrečeno sožalje, podarjene sveče, cvetje in svete maše in vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti.

Hvala pogrebnim storitvam Novak za organizacijo pogreba in pevcem za odpete pesmi.

Zahvaljujemo se tudi kaplanu Marinku za lepo opravljen pogrebni obred in sveto mašo.

Hvala vsem zaposlenim v Zavodu svete Terezije in zdravniku dr. Čampi za skrb in nego.

Naj vsem, ki ste ga poznali, ostane v lepem spominu.

Vsi njegovi

*Srce tvoje več ne bije,
bolečin več ne trpiš,
nam pa žalost srce trga,
solza lije iz oči.*

ZAHVALA

Ob boleči in mnogo prerani izgubi dragega sina, brata, strica in nečaka

SIMONA KAPLANA

(27. 4. 1980–21. 1. 2021),
Lipa 6, Struge,

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, besede tolažbe, podarjeno cvetje, sveče in darove za svete maše. Zahvaljujemo se vsem, ki ste se mu poklonili, zanj molili in ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Hvala gospodu kaplanu Marinku Bilandžiču za lepo opravljen obred slovesa in pogrebni službi Marko Zakrajšek, s. p.

Hvala tudi osebju zavoda PRIZMA Ponikve za vso nego, tople besede, požrtvovalnost in nesebično pomoč.

Vsem iskrena hvala.

Žalujoči: vsi njegovi

ZAHVALA

Ob izgubi drage žene, mame, babice in sestre

ANTONIJE ZUPANČIČ

(1937–2021) iz Kompolj

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, vaščanom in znancem za izrečena ustna in pisna sožalja. Zahvaljujemo se vsem zaposlenim v Zavodu sv. Terezije za skrb in nego. Posebna zahvala g. župniku Francu Škulju in diakonu Boštjanu Dolinšku za lepo opravljen pogrebni obred in sveto mašo.

Zahvala tudi pogrebni zavodu Novak za organizacijo pogreba, pevcem za odpete pesmi in trobentaču. Hvala na koncu vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti, in gospe Mariji za molitev v vežici.

Hvala vsem, ki ste jo spoštovali, imeli radi in jo boste ohranili v lepem spominu.

Vsi njeni

POGREBNO IN POKOPALIŠKO
DEJAVNOST TER 24 URNO
DEŽURNO SLUŽBO
V OBČINI DOBREPOLJE
VIDEM IN STRUGE
OPRAVLJA KONCESIONAR

POGREBNE STORITVE NOVAK
ROBERT NOVAK s.p.
Reber 2a
8360 ŽUŽEMBERK

S 01.01.2021 NAM JE OBČINA DOBREPOLJE PODELILA KONCESIJO ZA OPRAVLJANJE POGREBNE, POKOPALIŠKE IN 24 URNE DEŽURNE SLUŽBE.

ZATO SE V PRIMERU SMRTI IN VSE V VEZI S POKOPALIŠČEM OBRAČAJTE NA NAS, DA NE BO PRIHAJALO DO NESPORAZUMOV IN DVOJNIH STROŠKOV. ZA VSE NEJASNOSTI IN VPRAŠANJA NAS LAHKO POKLIČETE.

NAŠ NAMEN JE, POMAGATI VAM V NAJTEŽJIH TRENUTKI OB IZGUBI SVOJIH NAJDRAŽJIH.

NUDIMO VAM KOMPLETNO STORITEV NA ENEM MESTU.

VSE LAHKO UREDITE NA SVOJEM DOMU.

NA VOLJO SMO VAM 24 UR NA DAN.

Telefon: 07/38-88-100 ali 031/876-276

Nova podoba, nova tehnologija.
Popolnoma novi i20.

Novosti so gonilo napredka, včasih pa nastopi trenutek, ko je potrebno redefinirati tudi najosnovnejše stvari in jih zasnovati na novo. Zato pozabite na vse, kar ste do zdaj vedeli o avtomobilih in se prepustite novi obliki in novim tehnologijam popolnoma novega Hyundai i20. Ta vam poleg nove podobe in udobja prinaša široko paleto inovativnih varnostnih funkcij ter najboljših funkcij povezljivosti v svojem razredu. Opremljen z vrhunsko pametno tehnologijo in izjemnimi voznimi lastnostmi vam zagotavlja, da se boste v njem počutili kar najbolje.

Povprečna poraba goriva: 4,1 – 6,1 l/100 km, emisije CO₂: 94 – 126 g/km. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov. Kupci ste avtomobilski blagovni znamki Hyundai poddelili priznanje BestBuy Award MILLENNIALS – najboljši razmerje med ceno in kakovostjo na slovenskem trgu. Vir: <http://www.bestbuyaward.org/slovenia-619XW88>. Izdajatelj si pridržuje pravico do tiskarskih napak. Slike so simbolne. Več informacij je na voljo pri pooblaščenih prodajalcih vozil Hyundai. Pogoji garancije in podatki o specifični porabi goriva in emisijah CO₂ so na voljo na www.hyundai.si.

Avtohiša Zalar d.o.o., Male Lašče 105, 1315 Velike Lašče,

01 7881 999, 031 331 919 www.avtohisazalar.si, prodaja@avtohisazalar.si, FB, Instagram, Twitter

Mercator
moj najboljši sosed

KMALU NOVA

MERCATORJEVA TRGOVINA

V marcu odpiramo
Market Videm Dobropolje

Videm 45 b, 1312 Videm-Dobropolje

Vsak dan boste deležni pestre izbire na svežih oddelkih in bogate ponudbe ostalih izdelkov. S Pika kartico pa boste ob nakupu še prihranili, saj se s Piko plača nakupovati. Pika kartica vam omogoča zbiranje pik, prihranke ob nakupu ter ekskluzivne ugodnosti, kot so:

VSAK ČETRTEK	PETEK ALI SOBOTA	DNEVI DVOJNIH PIK	PIKA NA OBROKE	UGODNOSTI PRI PARTNERJIH
10 % POPUST ZA UPOKOJENCE PRI NAKUPU NAD 20 EUR	25 % POPUST NA IZBRAN IZDELEK	Pika DVOJNE PIKE	DO 24 OBROKOV brez obresti	M Tehnika, M holidays, Intersport, Maxen, Modiana in še mnogi drugi.

PRISKRIBITE SI SVOJO PIKA KARTICO ČIM PREJ, SAJ VAS Z NJO OB OTVORITVI NOVE TRGOVINE ČAKAJO PRAV POSEBNE UGODNOSTI.

Če še nimate Pika kartice obiščite spletno stran www.mercator.si ali pokličite na 080 2080.

TRUBARJEVA DOMAČIJA

Prvičnik rajine skupne poti

Primož Trubar:

»[...] Bug je dva
človeka stvaril,
tiga moža inu to
ženo, ...«

Foto: D. Vincek

Če želite poroko pod okriljem duha prvega slovenskega pisatelja Primoža Trubarja, si izberite za prvi korak na skupni življenjski poti Trubarjevo domačijo na Rašici.

Info na: www.trubarjeva-domacija.si, t: +386 1 781 03 60

Cvetličarstvo,
pogrebne in
pokopališke
storitve

Zakrajšek Marko s.p.

Srobotnik 4

1315 Velike Lašče

t: 01 788 14 62

g: 031 883 191

e: info@markozakrajsek.si

www.markozakrajsek.si

STEKLARSTVO HREN

Peter Hren s.p., Gradež 14, 1311 Turjak, GSM: 031/356 668

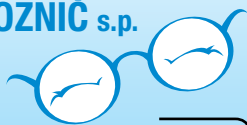
Storitve:

- Brušenje stekla
- Fazetiranje stekla in ogledal
- Peskanje stekla
- Izdelava izolacijskega termopan stekla
- Kaljeno steklo
- Tuš kabine (po meri, s tesnili)
- Ogledala
- Kopelit steklo za delavnice
- Izdelava taljenega stekla z vzorci (fusing tehnika)
- Montaža vsega navedenega
- Ostale steklarske storitve
- Intervencija 24 ur na dan

OPTIK

JANEZ POZNIČ s.p.

Vrvarska 3, 1310 RIBNICA
info 01 / 8360 367

Hvala za obisk – se priporočamo!

Delovni čas:

od pon. do pet.
od 9h do 19h

**Sobota in
nedelja zaprto!**

SANITAR d.o.o.

Zadovoljstvo naših strank,
nam je na prvemu mestu.

- Izdelava vseh vrst ogrevalnih sistemov na ključ (solarni sistemi, peleti, drva, toplotne črpalke, plin, olje)
- Izdelava vseh vrst strojnih instalacij (vodovod, plin, ogrevanje)
- Adaptacije celotne kopalnice z vsemi obrtniškimi deli
- Za brezplačen ogled in svetovanje Pokličite 041/622-542 (Borut)

Vojkova 58, Ljubljana

TEL: 01/568 27 29
GSM: 031/622 542
041/622 542
E-MAIL: info@sanitar.si

BRATA TOMŠIČ

Matej 031 461 933

Stane 041 929 388

Krovstvo - strešno kleparstvo,
suhomontažna gradnja - knauf,
slikopleskarske storitve,
polaganje izolacije, barvanje opaža, ...

info@brata-tomsic.si

www.brata-tomsic.si

PRIBA

ALU VHDNA VRATA
PRIBA Basic

- debelina 67 mm
- toplotna prevodnost U_D=0,9 W/m²K
- pokrivno krilo zunaj in vstavljeno znotraj
- nerjavni ročaj 80 cm / nerjavna ključa HDPE E5726
- cilindrični vložek + 3 kos ključ
- 3-točkovno zaklepanje
- elektrozapirnik

AKCIJA DO KONCA MARCA 2021

ENOKRILNA VRATA

1.660,00 €
(z DDM-jem)

+ GRATIS MONTAŽA

051 402 780 • info@priba-okna.si • www.pribaokna.si

Težave z računalnikom?

Ogled
obstoječega stanja
in svetovanje
brezplačno!

Prodaja, servis

in vzdrževanje računalniške opreme
za podjetja in fizične osebe.

JUNITEH
RAČUNALNIŠKE REŠITVE

Boris Kaplan s.p.
Predstruge 95
1312 Videm-Dobrepolje
M. 051 417 022
boris.kaplan@junitech.si

AVTOLIČARSTVO

brundula egon 041/743 104

Pogodbeni servis

triglav

Cenitev ter popravila za vse zavarovalnice
Popravilo toče brez lakiranja
Brezplačna nadomestna vozila
Avtokleparstvo
Avtovleka 24h
Poliranje vozil
Kemično čiščenje

Cesta 66, 1312 Videm Dobrepolje
www.avtolicarstvo-brundula.si
info@avtolicarstvo-brundula.si